

Fremsat den 4. oktober 2017 af beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af offshoresikkerhedsloven og lov om kontinentalsoklen¹⁾

(Sikkerhedszoner, nye anlægstyper og præciseringer i forhold til offshoresikkerhedsdirektivet)

§ 1

I offshoresikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 1. juli 2015, som ændret ved § 40 i lov nr. 426 af 18. maj 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, indsættes efter »sundhedsmæssige risici«: »eller risici for større miljøhændelser«.

2. § 3, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Anlæg: En fast eller mobil indretning, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter, herunder indkvarteringsfaciliteter på tilknyttede fartøjer, som den ansatte efter omstændighederne har adgang til i forbindelse med arbejdet på den faste eller mobile indretning, eller en kombination af sådanne indretninger, som permanent er indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer. Fartøjer anses ikke for anlæg, bortset fra boreskibe, flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder, samt fartøjer, hvorfra der udføres offshore olie- og gasaktiviteter, der indebærer risici for større ulykker, og hvor offshore olie- og gasaktiviteterne udføres uden tilknytning til et anlæg.«

3. I § 3, stk. 1, nr. 2, ændres »henholdsvis operatørens og ejerens« til: »operatørens eller ejerens«.

4. § 3, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) Efterforskning: Boring af brønde i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter, frem til permanent lukning af sådanne brønde.«

5. § 3, stk. 1, nr. 16, affattes således:

»16) Offshore olie- og gasaktiviteter: Alle aktiviteter i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbundet transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore, herunder design, planlægning, bygning, installation offshore, drift, ændringer og demontering af anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger.«

6. I § 3, stk. 1, nr. 25, ændres »Anlægsdele, udstyr eller komponenter« til: »Elementer«.

7. § 3, stk. 1, nr. 26, affattes således:

»26) Sikkerhedszone: Et område inden for en afstand af 500 m fra enhver del af et anlæg, eller fra enhver del af et anlægs tilsluttede infrastruktur. Dette gælder dog ikke tilsluttet infrastruktur omfattet af nr. 29, litra b og c.«

8. § 3, stk. 1, nr. 29, affattes således:

»29) Tilsluttet infrastruktur:

- a) Inden for et anlægs sikkerhedszone eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget: enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget,
- b) Inden for et anlægs sikkerhedszone: ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget,
- c) Inden for et anlægs sikkerhedszone: ethvert tilsluttet rørledningssystem, eller
- d) Inden for et anlægs sikkerhedszone eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget: enhver anden tilsluttet konstruktion, der

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.«

9. § 3, stk. 3, ophæves.

10. I § 5, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 8, stk. 5, § 9, 2. pkt., § 10, stk. 1 og 3, 1. pkt., § 11, stk. 2, § 12, stk. 1, 1. pkt., § 13, stk. 1, 2. pkt., § 19 a, stk. 3, § 23, stk. 7, 1. pkt., § 34, stk. 3, § 35, § 36, § 51, stk. 3, § 53, § 54, stk. 2, 2. pkt., § 56 og § 70, stk. 2, indsættes efter »sundhedsmæssige risici«: »og risici for større miljøhændelser«.

11. I § 5, stk. 2, ændres »de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser« til: »de forpligtelser«, og efter »denne« indsættes: »i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven«.

12. I § 5, stk. 3, ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg«.

13. I § 7, 1. pkt., indsættes efter »sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning«: »og af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser«.

14. I § 9, 1. pkt., indsættes efter »sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning«: »og af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser«, og i § 9, 2. pkt., ændres »overensstemmelse med krav fastsat i lovgivningen« til: »overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven«.

15. I § 11, stk. 1, ændres »overensstemmelse med gældende lovgivning« til: »overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven«.

16. I § 12, stk. 1, 2. pkt., ændres »sikkerheds- og sundhedsmæssige risici« til: »risiciene«.

17. I § 13, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici«: »og risici for større miljøhændelser«, og »reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici« ændres til: »reducere risiciene«.

18. I § 14, stk. 1, ændres »arbejdsudstyr« til: »udstyr«.

19. I § 16 ændres »vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold« til: »for at nedbringe sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser«.

20. I § 18, stk. 5, 2. pkt., ændres »forhold« til: »risici og risici for større miljøhændelser«.

21. I § 18, stk. 6, ændres »sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt« til: »således, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt«.

22. Overskriften til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser«

23. I kapitel 3 indsættes før overskriften før § 19:

»Sikkerhedszoner

§ 18 a. Anlæg og tilsluttet infrastruktur, der er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 29, litra a og d, er omgivet af en sikkerhedszone.

Stk. 2. Fartøjer, herunder fangstredskaber eller lignende, må ikke bringes ind i eller befinde sig i sikkerhedszonerne efter stk. 1. Ansvar for overholdelsen af denne bestemmelse påhviler den, der navigerer fartøjet. Endvidere skal skibsføreren, hvis denne ikke selv navigerer fartøjet, fartøjets reder samt den, som forestår fartøjets sikkerhedsledelse, hvis dette er en anden end rederen, sikre, at bestemmelsen kan overholdes.

Stk. 3. Stk. 2 gælder dog ikke for et fartøj, der sejler ind i eller opholder sig i sikkerhedszonen

- 1) i forbindelse med nedlægning, inspektion, test, reparation, vedligeholdelse, ændring, fornyelse eller fjernelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning i eller nær sikkerhedszonen,
- 2) for at levere tjenesteydelser til eller transportere personer eller varer til eller fra anlægget,
- 3) for at inspicere anlægget eller tilsluttet infrastruktur i den pågældende sikkerhedszone i henhold til tilsynsmyndighedens tilladelse,
- 4) i forbindelse med redning af eller forsøg på at redde liv eller ejendom,
- 5) på grund af uvejr,
- 6) fordi det er i havsnød, eller
hvis anlæggets operatør, anlæggets ejer eller tilsynsmyndigheden har givet sit samtykke.«

24. Overskriften før § 19 affattes således:

»Ledelsessystem«

25. I § 19, stk. 1, ændres »sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser« til: »styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser«.

26. I § 19 a, stk. 1, ændres »sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser« til: »styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser«, og indsættes efter »i forbindelse med«: »offshore«.

27. I § 23, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlæg, tilsluttet infrastruktur« til: »anlæg med eventuel tilsluttet infrastruktur«.

28. I § 23, stk. 1, nr. 4, og § 32 c, stk. 3, ændres »heraf« til: »af loven«.

29. I § 23, stk. 4, udgår »af et ikkeproduktionsanlæg«.

30. I § 23, stk. 7, 1. pkt., ændres »anlæg, tilsluttet infrastruktur« til: »anlæg med eventuel tilsluttet infrastruktur, jf. stk. 1,«.

31. § 23, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Operatøren og ejeren skal gennemføre de foranstaltninger til reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.«

32. I § 27, stk. 3, ændres »projekteringsfasen, således« til: »henholdsvis designfasen og på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt i den foreslåede tidsplan for flytningen til,«.

33. I § 27, stk. 4, ændres »om eventuelle ændringer i designet, som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter stk. 3« til: »om væsentlige ændringer af henholdsvis designet og den foreslåede tidsplan for flytningen, der får betydning for design- eller flytningsanmeldelsen efter stk. 1 og 2«.

34. I § 28 a, stk. 2, ændres »bemærkninger,« til: »bemærkninger og«, og », jf. § 45, og en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip« til: »efter § 45 som følge af særlige forhold ved brønden eller placeringen af denne«.

35. I § 29, stk. 1, indsættes efter »anlæg,«: »tilsluttet infrastruktur,«.

36. I § 29 a, stk. 2, ændres »Henholdsvis operatøren og ejeren« til: »De operatører og ejere«.

37. I § 29 a, stk. 3, ændres »Henholdsvis operatøren og ejeren« til: »Operatørerne og ejerne efter stk. 2«.

38. § 30 affattes således:

»§ 30. Inden en flytning af et anlæg fra en position til en anden påbegyndes, skal anlæggets henholdsvis operatør og ejer skriftligt underrette tilsynsmyndigheden om den nye position, medmindre der i den forbindelse skal indsendes en flytningsanmeldelse efter § 27, stk. 2, eller indhentes en tilladelse efter §§ 28 eller 29.«

39. I § 31, 1. pkt., indsættes efter »anlæg«: »med eventuel tilsluttet infrastruktur«.

40. § 32 a affattes således:

»§ 32 a. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljø- og fødevareministeren fastsætte nærmere regler om,

- 1) i hvilke tilfælde der skal indsendes en anmeldelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, søges om godkendelse efter § 28 a, tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, forhåndstilsagn efter § 32, og i hvilke tilfælde der skal ske underretning efter §§ 28 b og 30,
- 2) indhold af anmeldelse efter § 27, stk. 1 og 2, ansøgning om godkendelse efter § 28 a, tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, forhåndstilsagn efter § 32 og underretning efter § 27, stk. 4, og §§ 28 b og 30,

3) frister for indsendelse af anmeldelse efter § 27, stk. 1 og 2, ansøgning om godkendelse efter § 28 a, tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, forhåndstilsagn efter § 32, underretning efter § 27, stk. 4, og §§ 28 b og 30, og frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger efter § 27, stk. 3 og 4, og

4) indhold af rapporter efter § 28 a, stk. 3, og intervaller for fremsendelse af rapporter til tilsynsmyndigheden.«

41. I § 32 c indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. I tilfælde af tilbagekaldelse af en godkendelse, tilladelse eller et forhåndstilsagn efter stk. 1 eller 3, som er givet til en operatør, skal rettighedshaveren træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser fortsat er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Det samme gælder for en operatør i tilfælde af tilbagekaldelse af en godkendelse, tilladelse eller et forhåndstilsagn efter stk. 1 eller 3, som er givet til en ejer, der fungerer som operatørens entreprenør.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 5.«

42. I overskriften til *kapitel 4* ændres »Konstruktion« til: »Design, konstruktion«.

43. § 33 affattes således:

»§ 33. I forbindelse med etablering af et nyt fast anlæg med tilsluttet infrastruktur eller en ny rørledning eller ved ændringer af et eksisterende fast eller et mobilt anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning skal henholdsvis operatøren og ejeren sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er forbundet med anlæggets, den tilsluttede infrastrukturens eller rørledningens design, konstruktion, indretning og udstyr, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Der skal ved design af et nyt fast anlæg med tilsluttet infrastruktur eller en ny rørledning tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlægget eller dets tilsluttede infrastrukturens eller rørledningens kapacitet og funktion.«

44. I § 34, stk. 2, og § 37 indsættes efter »sundhedsniveauet«: »samt niveauet for forebyggelse af større miljøhændelser«.

45. I § 38, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »produktionsanlæg«: »med tilsluttet infrastruktur«.

46. § 38, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Anlæg med tilsluttet infrastruktur, der ikke er omfattet af stk. 1, skal med hensyn til brand- og eksplosionsfare inddeles i områder efter faregraden.

Stk. 3. Anlæg med tilsluttet infrastruktur skal indrettes og anvendes i overensstemmelse med den foretagne områdeinddeling efter stk. 1 eller 2.

Stk. 4. I forbindelse med arbejde og ophold på anlæg skal de tilhørende indkvarteringsforhold være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og være indrettet således, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution, med henblik på at de kan varetage deres arbejdsopgaver på en sådan måde, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.«

47. §§ 40-42 affattes således:

»§ 40. Et anlæg med tilsluttet infrastruktur eller en rørledning skal være forsynet med udstyr, som er nødvendigt for opfyldelse af formålet med anlægget og den tilsluttede infrastruktur. Udstyret skal være placeret, indrettet og kunne anvendes således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser efter identifikation og vurdering er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Udstyret på anlæg skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med områdeinddelingen, jf. § 38, stk. 1 og 2.

§ 41. Løbende vedligeholdelse af anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger skal ske således, at anlægget, den tilsluttede infrastruktur, rørledningen og det nødvendige udstyr hertil, jf. § 40, stk. 1, opfylder krav fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

§ 42. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning og betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, skal følges i forbindelse med anlægs, tilsluttet infrastrukturs, rørledningers og brøndes konstruktion, indretning og udstyr.

Stk. 2. Normer og standarder efter stk. 1 kan dog fraviges i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt for at opnå et højere sikkerheds- og sundhedsniveau eller et højere niveau for forebyggelse af større miljøhændelser, eller som følge af den tekniske udvikling. Ved fravigelsen skal de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.«

48. I § 43 a, stk. 1, ændres »anlæg, indretninger, produkter m.v.« til: »anlæg, tilsluttet infrastrukturs, brøndes og rørledningers design, konstruktion, indretning og udstyr«.

49. § 44 affattes således:

»§ 44. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, tilsluttet infrastruktur, rørledninger, brønde samt udstyr i forbindelse hermed, skal være gældende, uanset om de foreligger på dansk.«

50. I § 45, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 45 b« til: »§ 45 a«.

51. I § 45 b, stk. 1, ændres »henholdsvis operatøren og ejeren« til: »de relevante operatører og ejere«, og », for så vidt angår evakuering og redning af personer« ændres til: »omfattet af denne lov og regler udstedt i medfør af loven«.

52. I § 45 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal sikre, at der i løbet af indsatsen efter den eksterne beredskabsplan indsamles de nødvendige oplysninger, så der efterfølgende kan foretages en grundig undersøgelse af større ulykker mv. af Havarikommissionen, jf. § 60.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

53. I § 46, stk. 2, ændres »forhold« til: »risici«.

54. I § 50, stk. 2, ændres »den kompetence« til: »de kompetencer«, og »sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt« ændres til: »på en sådan måde, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt«.

55. I § 52, stk. 1, indsættes efter »betydning«: »og af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser«.

56. I § 52, stk. 2, indsættes efter »ulykker«: », oplysninger om anlæg mv., ændring i lovgivningen vedrørende forebyggelse af større ulykker, samt andre forhold af betydning for risici for større ulykker«.

57. I § 54, stk. 1, ændres »sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning for« til: »betydning for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med«.

58. I § 54, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »sundhedsniveau«: »og et højere niveau for forebyggelse af større miljøhændelser«.

59. I overskriften før § 56 indsættes efter »Demontering af faste anlæg«: » mv.«.

60. I §§ 56 og 57 indsættes efter »anlæg«: », tilsluttet infrastruktur«.

61. I § 60, stk. 2, indsættes efter »interesse«: »eller interesse for forebyggelse af større miljøhændelser«.

62. I § 65 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Henholdsvis operatøren og ejeren skal stille transport til rådighed for tilsynsmyndigheden eller private, jf. § 61, stk. 4, til eller fra et anlæg eller fartøj, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter, inklusive overførsel af udstyr, inden for en rimelig frist, samt kost og logi og andre fornødenheder ved besøg på anlæggene.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

63. § 65, stk. 2, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om pligterne i stk. 1 og 2.«

64. I § 70, stk. 1, ændres »sørger for« til: »sikrer«,«.

65. I § 70, stk. 1, nr. 1, ændres »identificere og vurdere risici« til: »risici identificeres og vurderes«, i § 70, stk. 1, nr. 2, ændres »føre« til: »der føres«, og i § 70, stk. 1, nr. 3, ændres »give« til: »der gives«.

66. I § 70 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den, der

- 1) undlader efter anmodning at give oplysninger efter § 62, stk. 1, eller
- 2) ikke yder fornøden bistand efter § 62, stk. 2.«

Stk. 2-9 bliver herefter stk. 3-10.

67. I § 70, stk. 3, nr. 1, der bliver stk. 4, nr. 1, indsættes efter »§ 18, stk. 1-6,«: »§ 18 a, stk. 2,«.

68. I § 71, stk. 1, nr. 1, ændres »sørger for at identificere og vurdere risici« til: »sikrer, at risici identificeres og vurderes«.

69. I § 71, stk. 1, nr. 2, ændres »sørger for at føre« til: »sikrer, at der føres«.

70. I § 73 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ved pålæggelse af strafansvar efter stk. 1 i forbindelse med overtrædelse af § 18 a anses skibsføreren og styrmanden altid for at være knyttet til rederen. Er der udstedt overensstemmelsesdokument i henhold til koden om sikker skibsdrift til en anden organisation eller person, anses skibsføreren og styrmanden tillige for at være knyttet til den, som

dokumentet er udstedt til. Er fartøjet omfattet af definitionen på et anlæg, jf. § 3, stk.1, nr. 1, anses skibsføreren og styrmanden altid for at være tilknyttet dette anlægs ejer, jf. § 3, stk.1, nr. 6.«

§ 2

I lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005, som ændret ved § 2 i lov nr. 548 af 6. juni 2007, § 3 i lov nr. 1400 af 27. december 2008 og § 6 i lov nr. 427 af 18. maj 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 4 g indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for anlæg omfattet af offshoresikkerhedsloven.«

§ 1

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af offshoresikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 1. juli 2015, som ændret ved § 40 i lov nr. 426 af 18. maj 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

- 1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold
- 1.2. Lovforslagets baggrund
 - 1.2.1. Offshoresikkerhedsloven
 - 1.2.1.1. Indførelse af regler om sikkerhedszoner
 - 1.2.1.2. Øvrige ændringer
 - 1.2.2. Kontinentalsokkelloven
- 1.3. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

2. Hovedpunkter i lovforslaget

- 2.1. Indførelse af bestemmelser om sikkerhedszoner
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
- 2.2. Anvendelsesområde
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
- 2.3. Definitioner
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og de foreslåede ændringer
- 2.4. Godkendelser, tilladelser mv.
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og de foreslåede ændringer
- 2.5. Kontrol med sikkerheds- og sundhedsmæssige risici mv. i forbindelse med tilbagekaldelse af godkendelse, tilladelse og forhåndstilsagn
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og foreslåede ændringer
- 2.6. Indsamling af nødvendige oplysninger i forbindelse med Havarikommissionens undersøgelser af større ulykker mv.
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ændring
- 2.7. Transport, kost og logi og andre fornødenheder i forbindelse med tilsynsbesøg
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold

Med lov nr. 1499 af 23. december 2014 om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, lov om beskyttelse af havmiljøet og miljøskadeloven blev dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet) gennemført. Som følge heraf blev offshoresikkerhedsloven og opgaver i tilknytning hertil pr. 1. januar 2015 overført fra energi-, forsynings- og klimaministeren til beskæftigelsesministeren.

Det primære formål med lovforslaget er at fastsætte regler om sikkerhedszoner omkring offshore olie- og gasanlæg og eventuel tilsluttet infrastruktur. I dag reguleres sikkerhedszoner med hjemmel i lov om kontinentalsoklen (kontinentalsokkelloven), som hører til energi-, forsynings- og klimaministerens ressort.

På denne måde implementeres bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet) om sikkerhedszoner i offshoresikkerhedsloven, og samtidig ophæves hjemlen i kontinentalsokkelloven. Det er ved denne ændring ikke hensigten at pålægge virksomhederne nye materielle krav.

Herudover har der ved administrationen af offshoresikkerhedsloven og regler efter loven vist sig et behov for at tydeliggøre og præcisere nogle af lovens bestemmelser siden den omfattende ændring af loven i 2014, der implementerede offshoresikkerhedsdirektivet. Det gælder bl.a. lovens anvendelsesområde og definitioner. Endelig foreslås enkelte tilretninger af hensyn til den sproglige konsistens gennem loven, ligesom det foreslås, at enkelte direktivbestemmelser gengives mere udtrykkeligt i bestemmelserne. Det er ved disse ændringer ikke hensigten at pålægge virksomhederne nye materielle krav.

1.2. Lovforslagets baggrund

1.2.1. Offshoresikkerhedsloven

1.2.1.1. Indførelse af regler om sikkerhedszoner

Kravet om sikkerhedszoner har til formål at reducere risici for kollision mellem fartøjer og anlæg, der anvendes til offshore olie- og gasaktiviteter, og at eventuelle fangstredskaber ikke kommer i kontakt med undersøiske indretninger. Kravet har derved et sikkerhedsmæssigt sigte.

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 7, indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne sikrer, at der etableres en sikkerhedszone omkring et anlæg, og at fartøjer forbydes indsejling eller ophold, med nærmere angivne undtagelser, i denne sikkerhedszone.

Der findes i dag regler om sikkerhedszoner i bekendtgørelse nr. 657 af 30. december 1985 om sikkerhedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare, som bl.a. er udstedt med hjemmel i kontinentalsokkeloven. I denne bekendtgørelse anses undersøiske brønde for anlæg. Dette er ikke tilfældet i offshoresikkerhedsloven, hvor undersøiske brønde anses for tilsluttet infrastruktur.

Administrationen af kontinentalsokkeloven og de i medfør heraf udstedte sikkerhedszoneregler forblev imidlertid hos energi-, forsynings- og klimaministerens i forbindelse med overførslen af ressortansvaret for offshoresikkerhedsloven og opgaver i tilknytning hertil til beskæftigelsesministeren pr. 1. januar 2015.

Da reglerne om sikkerhedszoner har et sikkerhedsmæssigt formål, findes det hensigtsmæssigt at implementere offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser herom i offshoresikkerhedsloven, som i øvrigt regulerer sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Derfor foreslås det, at reglerne om sikkerhedszoner fastsættes i offshoresikkerhedsloven.

1.2.1.2. Øvrige ændringer

De omfattende ændringer af offshoresikkerhedsloven i forbindelse med implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivet trådte i kraft den 19. juli 2015 med en række overgangsbestemmelser, hvorefter visse bestemmelser først

fandt anvendelse fra den 19. juli 2016 og andre bestemmelser først finder anvendelse fra den 19. juli 2018.

Loven har generelt gennemført offshoresikkerhedsdirektivets tekstnært. Der har dog efterfølgende i administrationen af loven vist sig behov for at præcisere reglerne på nogle områder, for at sikre en fuldt dækkende implementering af direktivets tekst og dets formål.

Samtidig er der fundet behov for at revidere nogle af lovbestemmelserne for at sikre, at de også vil kunne omfatte nye typer anlæg, fartøjer og andre indretninger til olie- og gasaktiviteter.

1.2.2. Kontinentalsokkeloven

I forbindelse med forslaget om at fastsætte reglerne om sikkerhedszoner i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter fra kontinentalsokkeloven i offshoresikkerhedsloven er det samtidig nødvendigt at fjerne den tilsvarende hjemmel til at fastsætte sådanne regler fra kontinentalsokkeloven. Det foreslås at ske ved en ændring af kontinentalsokkelovens § 4 g, således at der tilføjes en bestemmelse om, at hjemlen heri til at fastsætte regler om sikkerhedszoner ikke gælder for sikkerhedszoner i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

1.3. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Arbejdsmarkedets parter på offshore olie- og gasområdet, som i medfør af offshoresikkerhedsloven er repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet, har været inddraget i forbindelse med udformningen af § 1 i lovforslaget om ændring af offshoresikkerhedsloven og er orienteret om planerne om at ændre kontinentalsokkeloven. Forslag til ændringerne af offshoresikkerhedsloven er tiltrådt af Offshoresikkerhedsrådet den 29. september 2016.

Det er aftalt mellem energi-, forsynings- og klimaministerens og beskæftigelsesministerens at foreslå at flytte administrationen af regler om sikkerhedszoner i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter fra energi-, forsynings- og klimaministerens til beskæftigelsesministerens gennem en overførsel af implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser herom fra kontinentalsokkeloven og regler i medfør heraf til offshoresikkerhedsloven.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Indførelse af bestemmelser om sikkerhedszoner

2.1.1. Gældende ret

I kontinentalsokkelovens § 4 g er der hjemmel til at fastsætte regler om oprettelse af sikkerhedszoner omkring anlæg, som anvendes til udforskning eller udnyttelse af naturforekomster på kontinentalsoklen. Disse anlæg omfatter også undersøiske indretninger. Kontinentalsokkeloven omtaler ikke tilsluttet infrastruktur (f.eks. brønde mv., der er tilsluttet anlægget), så udgangspunktet er, at tilsluttet infrastruktur i kontinentalsokkelovens forstand anses for en del af anlæg-

get. Sikkerhedszonerne kan højst have en udstrækning på 500 meter omkring de pågældende anlæg målt fra ethvert punkt på disses ydre kant. Endvidere er der hjemmel til at fastsætte regler om sejlads i sikkerhedszonerne og herunder forbyde uvedkommende skibe adgang hertil.

Denne hjemmel er udnyttet i bekendtgørelse nr. 657 af 30. december 1985 om sikkerhedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare, som også har hjemmel i lov om skibsfartens betryggelse.

Endvidere er begrebet ”sikkerhedszone” defineret i offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 26, som værende et område inden for en afstand af 500 m fra enhver del af anlægget.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Reglerne om sikkerhedszoner i kontinentalsokkeloven har et sikkerhedsmæssigt formål og bør derfor varetages af Arbejdstilsynet sammen med de øvrige krav til sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Disse regler forblev i kontinentalsokkeloven i forbindelse med ændringerne af offshoresikkerhedsloven, der blev gennemført i 2014 for at implementere offshoresikkerhedsdirektivet. Direktivets bestemmelser om sikkerhedszoner er således i dag implementeret i regler efter kontinentalsokkeloven. I stedet bør direktivets bestemmelser om sikkerhedszoner implementeres i offshoresikkerhedslovgivningen, som i øvrigt regulerer sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, og det foreslås, at det sker i selve loven. I den forbindelse bør hjemlen i kontinentalsokkeloven til, at sikkerhedszoner også kan oprettes omkring undersøiske indretninger indføres i offshoresikkerhedsloven. Ved overflytningen foreslås samtidig en overflytning af administrationen af reglerne om sikkerhedszoner til samme myndighed som resten af offshoresikkerhedsloven.

Det foreslås at implementere bestemmelserne i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 7, i offshoresikkerhedsloven som en ny § 18 a, på den måde, at der omkring et anlæg og tilsluttet infrastruktur i et nærliggende område uden for sikkerhedszonen automatisk oprettes en sikkerhedszone. Endvidere forbydes fartøjer at sejle ind i disse sikkerhedszoner med nærmere angivne undtagelser. Pligten til at sikre, at fartøjet ikke sejler ind i sikkerhedszonen, påhviler den, der navigerer fartøjet, hvilket som udgangspunkt er skibsføreren eller styrmanden. Hvis skibsføreren ikke selv navigerer fartøjet, skal denne sikre, at den, der navigerer fartøjet, kan opfylde sin pligt. Rederen samt den, der er ansvarlig for fartøjets sikkerhedsledelse efter de maritime regler herom, hvis denne ikke er rederen, skal altid sikre, at pligten kan opfyldes, uanset hvem der navigerer fartøjet.

Endvidere foreslås det at tilføje en straffebestemmelse for overtrædelse af pligterne i offshoresikkerhedslovens § 18 a, stk. 2, i form af en tilføjelse i offshoresikkerhedslovens § 70, stk. 3, nr. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 63, således, at skibsføreren, styrmanden eller rederen kan straf-

fes med bøde eller fængsel i op til et år. Skærpsen i offshoresikkerhedslovens § 70, stk. 4, til dobbelt straf, hvis overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge, vil gennem forslaget også omfatte skibsføreren og rederen.

Endelig foreslås det, at der tilføjes en bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 73, der vedrører juridiske personers (selskabers) strafansvar, om, at et fartøjs fører og styrmand altid anses for at være knyttet til rederen samt til den, som er ansvarlig for fartøjets sikkerhedsledelse, hvis denne ikke er rederen. Dette foreslås, fordi det er en forudsætning for, at den juridiske person kan drages til ansvar, at overtrædelsen kan tilregnes en fysisk person.

2.2. Anvendelsesområde

2.2.1. Gældende ret

Offshoresikkerhedslovens § 2, stk. 1, fastslår, at loven finder anvendelse på offshore olie- og gasaktiviteter. Disse aktiviteter omfatter de egentlige aktiviteter (hovedaktiviteter) knyttet til efterforskning og produktion, herunder alle brøndaktiviteter, samt rørbunden transport af olie, gas og andre stoffer og materialer, se i øvrigt afsnit 2.3.1.

Andre aktiviteter i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, som f.eks. indkvartering af personer, der arbejder på et anlæg (hjelpeaktiviteter), er imidlertid også omfattet af offshoresikkerhedsloven. Det skyldes bl.a., at offshoresikkerhedsloven også indeholder regler, der implementerer Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (rammedirektivet) og direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (borehulsdirektivet).

Offshoresikkerhedslovens definition af ”offshore olie- og gasaktiviteter” er nævnt i lovens § 3, stk. 1, nr. 16, og omfatter ”alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger, herunder design, planlægning, bygning, installation offshore, drift, ændringer og demontering heraf, i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore”. Samtidig fremgår det af definitionen af anlæg i § 3, stk. 1, nr. 1, at en fast eller mobil indretning, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter, vil være at anse for et anlæg.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ændring

Der tages ved den nuværende sproglige udformning af lovens anvendelsesområde ikke tilstrækkeligt højde for, at også tilknyttede aktiviteter som f.eks. indkvartering af personer, der arbejder på et anlæg, men som indkvarteres på et

andet anlæg eller fartøj, er omfattet af loven. Der er derfor fundet behov for at præcisere dette, så det sikres, at borehulsdirektivet såvel som offshore-sikkerhedsdirektivet er implementeret klart og nøjagtigt. Det foreslås derfor, at definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter tydeliggøres således, at det fremgår, at der ved offshore olie- og gasaktiviteter forstås alle aktiviteter i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbundet transport af olie, gas og stoffer og materialer. Ved "alle aktiviteter" forstås såvel hovedaktiviteter som hjælpeaktiviteter, jf. i øvrigt afsnit 2.3.1 og 2.3.2 nedenfor vedrørende § 3, stk. 1, nr. 16.

2.3. Definitioner

2.3.1. Gældende ret

I offshore-sikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 1, er defineret, hvad der forstås ved et "anlæg". Definitionen svarer til offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19, og vedrører enhver fast eller mobil indretning, der bruges til offshore olie- og gasaktiviteter. En sådan indretning kan f.eks. være i form af en fast eller mobil platform eller et fartøj. Ved et fartøj forstås i denne sammenhæng en indretning, som flyder. Direktivet regulerer alene aktiviteter, der indebærer risici for større ulykker, samt aktiviteter i forbindelse hermed, uanset de anvendte indretningers ydre fremtræden. Ud over sådanne aktiviteter omfatter offshore-sikkerhedsloven imidlertid også aktiviteter, der kan indebære andre risici, f.eks. af arbejdsmiljømæssig art med krav til arbejdsstedets indretning. Eksempelvis er den del af et indkvarteringsfartøj ("hoteldele"), der anvendes til indkvartering af personer, der arbejder på et tilknyttet anlæg, omfattet af reguleringen i offshore-sikkerhedsloven, idet indkvarteringen udgør en del af arbejdsstedet efter borehulsdirektivet.

Et fast anlæg under opførelse anses også for at være omfattet af definitionen på et anlæg. Det betyder i praksis, at anlægget er etableret, når fundamentet er sat.

Undersøiske brønde med tilhørende strukturer er ikke omfattet af definitionen på anlæg. Undersøiske brønde anses for tilsluttet infrastruktur, hvis de ligger inden for sikkerhedszonen omkring det anlæg, de er tilknyttet, jf. definitionen på tilsluttet infrastruktur i offshore-sikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 29. Ligger de uden for sikkerhedszonen, hvilket de eksisterende undersøiske brøndstrukturer "Regnar", "Stine segment 1" og "Stine segment 2" gør, er de alene omfattet af de af lovens bestemmelser om offshore olie- og gasaktiviteter, der ikke specifikt vedrører anlæg eller tilsluttet infrastruktur.

Af forarbejderne til bestemmelsen, dvs. af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 4 (til § 3), i forslag til ændring af offshore-sikkerhedsloven, jf. Folketings Tidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat d. 30. oktober 2014, fremgår det, at fartøjer som altovervejende hovedregel ikke anses som anlæg i offshore-sikkerhedslovens forstand, idet de er underlagt anden tilfredsstillende sikkerhedsmæssig regulering gennem søsikkerhedslovgiv-

ningen. Dog er der undtagelsesvis en række fartøjer, der anses for anlæg:

- Boreskibe, flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (FPSO'er) og flydende lager- og afskibningsenheder (FSO'er), der opererer uden for sikkerhedszonen.
- Fartøjer, hvor den aktivitet, der udføres fra fartøjet, indebærer risici for større ulykker og fartøjerne samtidig udfører aktiviteterne uden tilknytning til andre indretninger, som anses for anlæg efter definitionen.

For nærmere uddybning af gældende ret for så vidt angår anlæg henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

I offshore-sikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 5, er defineret, hvad der forstås ved "efterforskning". Definitionen svarer til offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 15. Heraf fremgår ud fra ordlyden, at efterforskning kun omfatter boring af brønde forud for produktion. Derimod er f.eks. efterforskningsbrønde, der efterlades, ikke nævnt, og der kan derfor opstå tvivl om, hvorvidt disse brønde og efterfølgende aktiviteter i de af brøndene, der kun er midlertidigt lukket (suspended) med henblik på en senere permanent lukning, er omfattet.

I offshore-sikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 16, er defineret, hvad der forstås ved "offshore olie- og gasaktiviteter". Definitionen svarer til artikel 2, nr. 3, i offshore-sikkerhedsdirektivet med tilføjelse af, at aktiviteter i forbindelse med rørledninger også er omfattet. "Offshore olie- og gasaktiviteter" omfatter de egentlige aktiviteter (hovedaktiviteter) ved efterforskning og produktion, herunder alle brøndaktiviteter, samt rørbundet transport af olie, gas og andre stoffer og materialer. Dertil kommer aktiviteter i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter (hjelpeaktiviteter), f.eks. indkvartering af personer, der arbejder på anlæg, jf. definitionen af anlæg i § 3, stk. 1, nr. 1, som således ikke er omfattet af definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter, men er omfattet af loven.

I offshore-sikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 25, er defineret, hvad der forstås ved "sikkerheds- og miljøkritiske elementer". Definitionen svarer til offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 33, idet der i en sproglig forstand dog er forskel på den måde offshore-sikkerhedsloven anser elementer for at være "anlægsdele, udstyr eller komponenter, herunder computerprogrammer", sammenlignet med offshore-sikkerhedsdirektivet, der anser elementer for at være "dele af et anlæg, herunder computerprogrammer". Det er ikke nærmere angivet i offshore-sikkerhedsloven, hvad der forstås ved komponenter, som ikke er anlægsdele eller udstyr. Begrebet er videreført fra definitionen af "sikkerhedskritiske elementer" i § 2, nr. 12, i den tidligere gældende bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshore-anlæg m.v. Den nugældende definition af sikkerheds- og miljøkritiske elementer antages at omfatte alle elementer – i den almindelige opfattelse af ordet – i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, hvis formål det er at forebygge større ulykker eller begrænse følgerne af en sådan, og

som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til en større ulykke.

I offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 26, er defineret, hvad der forstås ved "sikkerhedszone". Definitionen svarer til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 26, der svarer til § 3 i bekendtgørelse nr. 657 af 30. december 1985 om sikkerhedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare. I disse bestemmelser fastslås, at en sikkerhedszone er et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af et anlæg. Dette gælder også for anlæg under opførelse, som f.eks. "Højre", hvor der p.t. alene er opført et fundament og en række brønde.

Der er forskel mellem offshoresikkerhedslovens definition af sikkerhedszoner og definitionen i bekendtgørelse nr. 657 af 30. december 1985 om sikkerhedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare. Undersøiske brønde med tilhørende strukturer er ikke omfattet af offshoresikkerhedslovens definition af 'anlæg', jf. bemærkningerne om definitionen af "anlæg" ovenfor, mens de er omfattet af bekendtgørelsens anlægsbegreb. Dette fremgår forudsætningsvis af bekendtgørelsens § 2: "Et anlæg, der ikke er umiddelbart synligt på havoverfladen, skal afmærkes med bøje eller anden let synlig afmærkning, godkendt af farvandsdirektoratet". I dag er der, i medfør af bekendtgørelsen, etableret sikkerhedszoner omkring "Stine segment 1" og "Stine segment 2", der begge er tilsluttet Siri-plattformen, og "Regnar", der er tilsluttet platformen Dan F, for at undgå beskadigelse af disse brønde fra fiskegrej mv.

I offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 29, er defineret, hvad der forstås ved "tilsluttet infrastruktur". Definitionen svarer til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 21, i det omfang tilslutningen er inden for sikkerhedszonen. Direktivets mulighed for, at tilslutningen også kan være uden for sikkerhedszonen, i en "nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn" er ikke medtaget i loven. Med den gældende definition af tilsluttet infrastruktur vil brønde, udstyr mv., der er tilsluttet et anlæg uden for sikkerhedszonen, ikke være omfattet af definitionen. Et eksempel herpå er de undersøiske produktionsbrønde, "Stine segment 1" og "Stine segment 2", der er tilsluttet Siri-plattformen med rørledning og kabel. Et andet eksempel er en flydende lagrings- og afskibningsenhed (FSO), der befinder sig uden for sikkerhedszonen. Førstnævnte er ikke omfattet af definitionen på anlæg, jf. bemærkningerne til definitionen af anlæg ovenfor.

For så vidt angår FSO'er, fremgår det af forarbejderne til bestemmelsen, dvs. af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 1), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat d. 30. oktober 2014, at FSO'er anses for tilsluttet infrastruktur, der som anført afgrænses til at være inden for sikkerhedszonen. FSO'er, der ligger uden for sikkerhedszonen, vil således enten skulle betragtes som anlæg eller vil alene være omfattet af den del af offshoresikkerhedsloven, der ikke specifikt er

knyttet til anlæg eller tilsluttet infrastruktur. Da FSO'er i praksis er tilknyttet et anlæg via rørledning eller tilsvarende, vil det vanskeligt kunne opfattes som værende et selvstændigt anlæg.

Disse indretninger må i henhold til offshoresikkerhedsdirektivet anses for tilsluttet infrastruktur, idet deres placering, i henhold til direktivet, ikke er begrænset til at være inden for sikkerhedszonen, men kan være placeret i en nærliggende zone uden for sikkerhedszonen, jf. artikel 2, nr. 21. Der er således foretaget en snævrere implementering i offshoresikkerhedsloven for disse indretninger end offshoresikkerhedsdirektivet giver mulighed for. At foretage en sådan snævrere implementering er helt i overensstemmelse med direktivet, da det ifølge artikel 2, nr. 21, er op til medlemsstaterne selv at bestemme, om man vil benytte sig af mulighederne for at medtage en nærliggende zone uden for sikkerhedszonen.

Offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 3, fastslår, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for, hvad der forstås ved alvorlig personskade, altså en uddybning af definitionen af en større ulykke, jf. offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 28. Denne bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1196 af 9. oktober 2015 om registrering og anmeldelse af ulykker m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og de foreslåede ændringer

Implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivet i offshoresikkerhedsloven i 2014 skete meget tekstnært. Dette gjorde sig ikke mindst gældende for definitionerne i lovens § 3, herunder særligt de i loven indholdsmæssigt centrale definitioner af anlæg, jf. offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 1, efterforskning, jf. offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 5, og offshore olie- og gasaktiviteter, jf. offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 16. Offshoresikkerhedsdirektivet har efter sin ordlyd et forholdsvis bredt anvendelsesområde og rummer ligeledes en meget bredt formuleret beskrivelse af f.eks. anlæg. Siden 2014 har denne tilgang dog betydet, at der er opstået behov for afklaring og tydeliggørelse i forhold til offshoresikkerhedslovens anvendelsesområde, som også gennemfører Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (rammedirektivet), såvel som en række særdirektiver udstedt under rammedirektivet, deriblandt Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den borerelaterede udvindingindustri (borehulsdirektivet).

Blandt overvejelserne i forbindelse med de foreslåede ændringer er, at lovtæksten som udgangspunkt bør udformes på en klar og udtømmende måde samtidig med, at der indbygges en smidighed i reguleringen, der tager højde for branchens behov og kan rumme nye former for anlæg og indretninger.

Ved de foreslåede ændringer i § 3, stk. 1, tydeliggøres bestemmelserne således, at de fortolkninger af den gældende definition af anlæg, der er nævnt i afsnit 2.3.1, i fornødent omfang indskrives i selve lovteksten. Der er hermed ikke tilset materielle ændringer. Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

2.4. Godkendelser, tilladelser mv.

2.4.1. Gældende ret

Offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 1, indeholder krav om, at henholdsvis operatøren og ejeren skal indsende en anmeldelse af planlagt design til tilsynsmyndigheden i forbindelse med etablering af nyt produktionsanlæg og nyt fast ikkeproduktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur, større ombygninger af eksisterende produktionsanlæg og fast ikkeproduktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur eller etablering af ny rørledning. Offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 2, indeholder krav om at operatøren i forbindelse med planlagt flytning af et eksisterende produktionsanlæg til en ny position skal indsende en flytningsanmeldelse til tilsynsmyndigheden. Offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 3, indeholder krav om, at anmeldelsen efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 1, nr. 1-3, skal indsendes så tidligt som muligt i projekteringsfasen til tilsynsmyndigheden med henblik på tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger, som forventes at indgå i det endelige design og i den sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der skal udarbejdes i forbindelse med ansøgning om driftstilladelse efter § 28. Bestemmelsen gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 3. Det fremgår ikke af stk. 3, hvad der menes med ”projekteringsfasen”. Formuleringen tolkes som værende så tidligt som muligt i designfasen, idet offshoresikkerhedsdirektivet betragter alle faser forud for idriftsættelse som designfasen.

I offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 4, fastslås det, at tilsynsmyndigheden hurtigst muligt skal underrettes om eventuelle ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 3.

Offshoresikkerhedslovens § 32 a hjemler fastsættelse af nærmere regler vedrørende anmeldelse af design og flytning af eksisterende produktionsanlæg efter § 27, godkendelse af brøndaktiviteter efter § 28 a, tilladelse til henholdsvis idriftsættelse, ændring af anlæg mv., kombineret drift og demontering af faste anlæg efter §§ 28, 29, 29 a og 31 samt forhåndstilsagn om tilladelse til udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter for mobile anlæg efter § 32.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og de foreslåede ændringer

Offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 3, vedrører alene frist for designanmeldelsen efter § 27, stk. 1, mens en tilsvarende frist for flytningsanmeldelse efter § 27, stk. 2, ikke er fastsat. Derved er offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 5, der tilsiger fastsættelse af en sådan frist, ikke klart imple-

menteret. Dette foreslås gjort i stk. 3, jf. lovforslagets specielle bemærkninger hertil.

Af offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 4, fremgår, at det alene er ændringer som følge af tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger, der danner baggrund for underretningskravet. Således er ikke medtaget den mulighed, at henholdsvis operatøren og ejeren foretager ændringer af egen drift efter indgivelse af designanmeldelse. Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 6, omtaler generelt en væsentlig ændring af betydning for design- eller flytningsanmeldelsen uden angivelse af årsagen til ændringen. Denne del fremgår ikke af offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 4. Det foreslås på denne baggrund, at § 27, stk. 4, affattes således, at det af bestemmelsen fremgår, at tilsynsmyndigheden hurtigst muligt skal underrettes om en væsentlig ændring, der får virkning for design- eller flytningsanmeldelsen efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 1 og 2.

For så vidt angår de foreslåede ændringer af offshoresikkerhedslovens § 32 a henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 37.

2.5. Kontrol med sikkerheds- og sundhedsmæssige risici mv. i forbindelse med tilbagekaldelse af godkendelse, tilladelse og forhåndstilsagn

2.5.1. Gældende ret

Offshoresikkerhedslovens § 32 c, stk. 1, fastslår, at tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter offshoresikkerhedslovens §§ 28-29 a og 31 og et forhåndstilsagn efter offshoresikkerhedslovens § 32 på nærmere angivne betingelser.

Offshoresikkerhedslovens § 32 c, stk. 3, fastslår, at tilsynsmyndigheden skal tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31 og et forhåndstilsagn efter § 32, såfremt henholdsvis operatøren og ejeren vurderes ikke at have kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og foreslåede ændringer

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 18, litra d, indeholder krav om, at den kompetente myndighed skal træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre aktiviteterens vedvarende sikkerhed, såfremt den kompetente myndighed beslutter, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til offshoresikkerhedsdirektivet. Denne bestemmelse er implementeret gennem kravet i offshoresikkerhedslovens § 5, stk. 1, hvoraf det fremgår, at rettighedshaveren skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Det foreslås, at direktivets artikel 18, litra d, implementeres mere direkte ved en ny bestemmelse i § 32 c, hvor rettighedshaveren forpligtes til at kontrollere de sikker-

heds- og sundhedsmæssige risici mv., hvis operatøren får frataget sin tilladelse, og operatøren forpligtes på samme måde, hvis det er en ejer, som får frataget sin tilladelse. Endvidere foreslås det, at der gives ministeren en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler herom.

2.6. *Indsamling af nødvendige oplysninger i forbindelse med Havarikommissionens undersøgelser af større ulykker mv.*

2.6.1. *Gældende ret*

Efter offshoresikkerhedslovens § 60, stk. 1, nedsætter beskæftigelsesministeren en havarikommission, der skal undersøge større ulykker. Efter stk. 2 kan beskæftigelsesministeren i andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Med hjemmel i bestemmelsen fastlægges det i dag i bekendtgørelse nr. 1194 af 9. oktober 2015 om Havarikommissionen for større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v., at Havarikommissionen – udover at undersøge større ulykker – endvidere kan undersøge enhver anden hændelse, der medfører dødsfald for en til fire personer, der befinder sig på offshoreanlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet infrastruktur. Havarikommissionens undersøgelser har til formål at klarlægge hændelsens opståen, udvikling, omfang og skadevirkninger, herunder såvel tekniske som organisatoriske forhold, som kan have betydning for hændelsen.

Forpligtelsen til at anmelde større ulykker mv. til Havarikommissionen påhviler henholdsvis operatøren og ejeren. Dette fastlægges i § 11, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1196 af 9. oktober 2015 om registrering og anmeldelse af ulykker m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v., der gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 30, stk. 1. Anmeldelsen skal ledsages af en redegørelse, der beskriver ulykken og dens forløb og de umiddelbare årsager til denne, jf. stk. 2 i bekendtgørelsen. Denne redegørelse udgør en del af det oplysningsgrundlag, der ligger til grund for Havarikommissionens senere undersøgelse. Det fremgår endvidere af offshoresikkerhedslovens § 62, stk. 1, at enhver, der er pålagt pligter efter loven, efter anmodning skal give tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af deres virksomhed. Efter offshoresikkerhedslovens § 62, stk. 2, påhviler det desuden enhver, der er pålagt pligter efter loven, at yde tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommissionen al fornøden bistand ved deres undersøgelser.

2.6.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ændring*

Efter offshoresikkerhedsdirektivets artikel 30, stk. 3, skal medlemsstaterne i løbet af beredskabsindsatsen indsamle nødvendige oplysninger for at kunne foretage en grundig

undersøgelse af et større uheld, der finder sted under deres jurisdiktion. Dette direktivkrav fremgår ikke tilstrækkeligt tydeligt i offshoresikkerhedsloven. For at gennemføre direktivets krav foreslås et nyt § 45 b, stk. 2, der indeholder krav om, at tilsynsmyndigheden skal sikre, at der i løbet af indsatsen efter den eksterne beredskabsplan indsamles de nødvendige oplysninger, så der efterfølgende kan foretages en grundig undersøgelse af større ulykker mv. af Havarikommissionen efter § 60.

2.7. *Transport, kost og logi og andre fornødenheder i forbindelse med tilsynsbesøg*

2.7.1. *Gældende ret*

Efter offshoresikkerhedslovens § 65, stk. 1, betaler rettighedshaveren, operatøren, ejeren og andre virksomheder myndighedernes udgifter ved myndighedernes opgaver efter offshoresikkerhedsloven. Stk. 2 omhandler bemyndigelse til at fastsætte regler om betaling af myndighedernes udgifter i henhold til stk. 1.

Med hjemmel i bl.a. denne bestemmelse er der udstedt bekendtgørelse nr. 1032 af 23. august 2007 om refusion af udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med kulbrinteaktiviteter m.v. med senere ændringer. Efter bekendtgørelsens § 1 refunderes myndighedernes udgifter til sagsbehandling, herunder tilsyn, i forbindelse med kulbrinteaktiviteter mv. efter offshoresikkerhedsloven af de betalingspligtige, det vil sige rettighedshavere, operatører, ejere og andre virksomheder. Det er som udgangspunkt den virksomhed, der foranlediger udgifterne ved f.eks. en ansøgning om tilladelse eller godkendelse eller er genstand for tilsyn, der skal betale udgifterne.

2.7.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ændring*

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 2, indeholder krav om, at operatører og ejere stiller transport til rådighed for den kompetente myndighed eller enhver person, der handler under ledelse af den kompetente myndighed, til eller fra et anlæg eller fartøj, der er forbundet med olie- og gasaktiviteter, inklusive overførsel af udstyr, inden for en rimelig frist, samt kost og logi og andre fornødenheder ved besøg på anlæggene med henblik på at lette den kompetente myndigheds tilsyn, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelse af overholdelsen af offshoresikkerhedsdirektivet. Direktivets artikel 21, stk. 2, er i praksis implementeret i § 65, stk. 1, idet operatører og ejere i praksis altid stiller transport, kost og logi til rådighed i forbindelse med tilsynsmyndighedens tilsyn på anlæggene. For at opnå en mere tekstnær implementering af direktivets artikel 21, stk. 2, og en klarere retstilstand foreslås det, at indsætte et nyt stk. 2 i offshoresikkerhedslovens § 65, hvor operatørens henholdsvis ejerens forpligtelse til at stille transport, kost og logi mv. til rådighed præciseres.

3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*

Det vurderes, at Arbejdstilsynet, der efter forslaget nu skal administrere bestemmelserne om forbud mod, at fartøjer sejler ind i sikkerhedszonen, kan varetage dette inden for de eksisterende økonomiske rammer. Det vurderes, at lovforslaget ikke har administrative konsekvenser for Arbejdstilsynet eller staten i øvrigt.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regionerne og kommunerne, da de ikke varetager opgaver i henhold til offshoresikkerhedsloven og heller ikke berøres af lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Som det fremgår ovenfor, er det primære formål med lovforslaget at overføre reglerne om sikkerhedszoner omkring anlæg til offshore olie- og gasaktiviteter fra kontinentalsokkel-loven til offshoresikkerhedsloven. Der er alene tale om at overføre allerede gældende regler til anden lovgivning.

Samtidig er der fundet behov for en lovteknisk tydeliggørelse af nogle af lovens definitioner, så f.eks. indkvarteringsfaciliteter og bestemte fartøjstyper foreslås indføjet i lovteksten. Der er ikke tale om, at erhvervslivet pålægges nye materielle krav, idet der alene er tale om en tydeliggørelse af, hvordan de gældende regler fortolkes.

Der er også enkelte nye bestemmelser, som har til formål at sikre en klarere implementering af offshoresikkerhedsdirektivet. Det gælder krav til rettighedshaveren eller operatøren om at sikre, at risici fortsat er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, selv om en godkendelse er tilbagekaldt eller lignende. Endvidere er der krav om, at operatører og ejere stiller transport til rådighed for tilsyn mv. I begge tilfælde er der tale om tydeliggørelse af, hvordan de eksisterende regler i offshoresikkerhedslovens §§ 5, 60 og 65 fortolkes, og lovforslaget vil derfor ikke få nye konsekvenser for virksomhederne.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget præciserer offshoresikkerhedslovens krav om at forebygge større miljøhændelser i forbindelse med alle offshore olie- og gasaktiviteter. Det kan herved have en positiv effekt på miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet).

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 15. juni 2017 til den 1. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

3 F Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen for bæredygtig udvikling, ACE Denmark, Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsskadeforeningen AVS, Aquacircle, Beskæftigelsesrådet, Business Danmark, Center for Miljø, CO-industri, DANAK, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danske Rederier, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk EI-forbund, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Formandsforening, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Standard, Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Datatilsynet, Det Faglige Hus, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DMU, DONG Energy A/S, DS Håndværk & Industri, DTU-Aqua, Energi- og olieforum.dk, Energinet.dk, EnviNa, Eurofins, Falck Safety Services Esbjerg A/S, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FORCE Technology, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Forhandlingsfællesskabet, Frie Funktionærer, Friluftsrådet, FTF, GEUS, Green Network, Greenpeace Danmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hess Denmark ApS, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Kooperationen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kyst, Land & Fjord, Kystdirektoratet, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen Levende Hav, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lægeforeningen, Maersk Drilling, MARTEC, Maskinmestrenes Forening (Fællesrepræsentationen), Miljøstyrelsens Referencelaboratorium, Mærsk Olie og Gas AS, Maersk Training A/S, Natur- og Miljøklagenævnet, Natur og Ungdom, NOAH, Noreco Denmark A/S, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Producentforeningen, Sundhedskartellet, Søfartens Ledere, Tandlægeforeningen, Teknologirådet, Teknologisk Institut, WWF Verdensnaturfonden.

9. Sammenfattende skema

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget præciserer offshoresikkerhedslovens krav om at forebygge større miljøhændelser, hvorved det kan have en positiv effekt på miljøet.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet).	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Offshoresikkerhedslovens § 2, stk. 2, fastsætter, at §§ 5-37, § 38, stk. 2 og 3, og §§ 39-74 og 77 ud over at finde anvendelse på olie- og gasaktiviteter tillige finder anvendelse på aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, hvis aktiviteterne er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og disse medfører sikkerheds- eller sundhedsmæssige risici.

Der foreslås, at der i § 2, stk. 2, tilføjes: ”eller risici for større miljøhændelser”.

Forslaget indebærer, at §§ 5-37, § 38, stk. 2 og 3, og §§ 39-74 og 77 finder anvendelse på aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, hvis aktiviteterne er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og disse medfører risici for større miljøhændelser. Dette gælder selv, hvis aktiviteterne ikke medfører sikkerheds- eller sundhedsmæssige risici.

Hermed gennemføres offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forhold til henholdsvis operatørens og ejerens pligter i bestemmelserne i forbindelse med forebyggelse af større ulykker. Derved bringes bestemmelsen i overensstemmelse med de øvrige bestemmel-

ser i loven, hvor henholdsvis operatørens og ejerens pligter også omfatter kontrol med risici for større miljøhændelser.

Til nr. 2

§ 3, stk. 1, nr. 1, i offshoresikkerhedsloven om definitionen på ”anlæg” svarer grundlæggende til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Fælles for definitionerne er, at der som udgangspunkt ikke tages hensyn til indretningens ydre fremtræden, men det faktum, at indretningen bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller aktiviteter i forbindelse med sådanne aktiviteter. Det vil sige, at et anlæg f.eks. kan være en platform eller et fartøj. Mens offshoresikkerhedsdirektivet er begrænset til at omfatte aktiviteter, der indebærer risici for større ulykker, omfatter offshoresikkerhedsloven også aktiviteter, der indebærer sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i almindelighed, hvorved anlægsdefinitionen tilsvarende udvides til også at omfatte indretninger, der anvendes til sådanne aktiviteter. Det fremgår ikke eksplicit af definitionen i offshoresikkerhedsloven, i hvilket omfang der er begrænsninger for, hvilke indretninger der anses for anlæg, udover at en indretning skal bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller aktiviteter i forbindelse med sådanne aktiviteter.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 4 (til § 3), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat d. 30. oktober 2014, at der, for så vidt angår fartøjer, gælder en række begrænsninger

for, hvornår et fartøj anses for et anlæg. Dette har givet anledning til en række fortolkningsspørgsmål. Det fremgår således af bemærkningerne, at fartøjer som udgangspunkt ikke er omfattet af definitionen, med undtagelse af:

- Boreskibe, flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (FPSO'er) og flydende lager og afskibningsenheder (FSO'er) uden for sikkerhedszonen af et tilknyttet anlæg, og
- fartøjer, der udfører aktiviteter, der indebærer risici for større ulykker, og hvor fartøjerne ikke udfører aktiviteter i tilknytning til en indretning, der anses for et anlæg.

Til gengæld kan det modsætningsvist sluttes, at alle indretninger, der ikke anses for at være fartøjer, vil være omfattet af definitionen, når disse bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller aktiviteter i forbindelse hermed.

Det fremgår ikke af bemærkningerne, hvornår en indretning anses for at være et fartøj, men generelt lægges til grund, at et fartøj er en indretning, der flyder, dvs. skibe og pramme i almindelighed. Fartøjer er i forvejen undergivet en tilfredsstillende sikkerheds- og sundhedsmæssig regulering i medfør af søsikkerhedslovgivningen og konventionsmæssige forpligtelser. I modsætning hertil anses et fartøj, hvor skroget hæves over havoverfladen, mens der fra dette udføres offshore olie- og gasaktiviteter eller aktiviteter i forbindelse hermed, ikke længere som et fartøj og er dermed ikke omfattet af søsikkerhedslovgivningen. Sådanne fartøjer er derfor omfattet af definitionen på anlæg, mens de udfører offshore olie- og gasaktiviteter eller andre aktiviteter i forbindelse hermed, og er således ikke længere underkastet de ovennævnte begrænsninger, der gælder for fartøjer. Eksempler på sådanne fartøjer er mobile jack-up borerigge og fartøjer, der på tilsvarende vis kan hæves over havoverfladen, når de udfører aktiviteterne.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilke indretninger der er omfattet af anlægsdefinitionen i loven, er det ud fra de ovenstående sondringer fastlagt, at følgende indretninger altid er omfattet, når disse bruges i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og aktiviteter i forbindelse med sådanne aktiviteter, idet disse indretninger ikke anses for fartøjer, mens de udfører aktiviteterne:

- Faste platforme, der er installeret på stedet.
- Mobile platforme og fartøjer, der ikke flyder, mens de udfører aktiviteterne.

Som udgangspunkt er det vanskeligt at lave en udtømmende liste over fartøjer, hvis aktiviteter indebærer risici for større ulykker og derved er omfattet af definitionen. I stedet kan der gives en række eksempler, der spænder fra fartøjer, der ikke vurderes at være omfattet, til fartøjer, der alt efter deres anvendelse, dvs. de konkrete aktiviteter, de foretager sig, kan være omfattet.

Følgende fartøjer er, jf. ovenfor, altid omfattet af definitionen, idet fartøjerne sidestilles med platforme eller andre indretninger, når de udfører offshore olie- og gasaktiviteter eller aktiviteter i forbindelse hermed:

- Boreskibe, herunder halvt nedsænkede (semi-submersible) borerigge.
- FPSO'er.
- FSO'er uden for sikkerhedszonen.

Følgende fartøjer er omfattet af definitionen, hvis de udfører offshore olie- og gasaktiviteter eller andre aktiviteter i forbindelse hermed, der indebærer risici for større ulykker, uden at være tilknyttet et anlæg:

- Brøndinterventionsfartøjer.
- Brøndstimuleringsfartøjer.

Udfører disse fartøjer aktiviteter i tilknytning til et anlæg, er de risici, der opstår ved fartøjernes aktiviteter, omfattet af det tilknyttede anlægs risikostyring. Fartøjerne er således ikke i sig selv anlæg og dermed ikke underkastet de krav, der i offshoresikkerhedsloven gælder for anlæg.

Følgende fartøjer er ikke omfattet af definitionen:

- Indkvarteringsfartøjer.
- Forsyningsfartøjer.
- Kranfartøjer.
- Rørlægningsfartøjer.
- Standby-fartøjer (hjælpefartøjer).
- Fartøjer med udstyr til nedpløjning af rørledninger.
- Heavylift-fartøjer.
- Fartøjer til boreundersøgelser i havbunden ved placering af rørledning, borerig eller platform i øvrigt.
- Shuttletankskibe.
- Stenedlægningsfartøjer (i forbindelse med lægning af rørledninger).

Der er tale om en ikke-udtømmende liste, og den teknologiske udvikling kan føre til, at flere typer af fartøjer må anses for ikke at være omfattet af definitionen af anlæg.

Indretninger, der ikke er fartøjer, som f.eks. hotelplatforme, når de anvendes til indkvartering af personer, der arbejder på et tilknyttet anlæg, er omfattet af definitionen af anlæg, idet indkvartering i offshoresikkerhedslovens forstand anses for en aktivitet i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

Indretninger, der er fartøjer, som f.eks. hotelskibe, mens de anvendes til dette formål, er ikke omfattet af definitionen, fordi aktiviteten ikke indebærer en risiko for større ulykker. Den del af fartøjet ("hoteldelen"), der anvendes til indkvartering af personer, der arbejder på et tilknyttet anlæg, anses dog som en del af det tilknyttede anlæg. Derved implementeres dele af borehulsdirektivet for så vidt angår direktivets definition af arbejdssted i artikel 2, litra b. Det er uden betydning, hvilket arbejde de personer, der er indkvarteret på fartøjet, udfører på det tilknyttede anlæg. Det betyder, at f.eks. cateringpersonale, som arbejder på det tilknyttede anlæg, men er indkvarteret på fartøjet, er omfattet af offshoresikkerhedslovgivningen. Den øvrige del af fartøjet er ikke reguleret efter offshoresikkerhedsloven, men efter de internationale maritime regler samt eventuelle flagstatsregler. Dette gælder også for de personer, der udfører arbejde på

fartøjet, det vil sige den maritime besætning og eventuelle andre, der er ansat til at udføre arbejde om bord. Eksempler på sidstnævnte er fartøjets cateringpersonale og eventuelle kranførere, elektrikere mv., som ikke arbejder på det tilknyttede anlæg.

Anlæg, som er indbyrdes permanent broforbundne, anses ifølge definitionen som værende ét anlæg. Anlæg med broforbindelser, der ikke er permanente, anses for værende i kombineret drift, jf. definitionen heraf i offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 13. Hvad der anses for en permanent broforbindelse vil bero på en konkret vurdering. Hvis broforbindelsen er etableret med henblik på at forblive der i anlæggenes resterende driftsperiode, anses forbindelsen for at være permanent. Det er ikke nogen forudsætning, at de broforbundne anlæg skal være drevet af samme virksomhed for at kunne betragtes som ét anlæg. I de fleste tilfælde har anlæggenes i praksis samme operatør eller ejer. Hvis det ikke er tilfældet, må de forskellige operatører eller ejere indgå en aftale om fælles drift. Eksempler på permanent broforbundne anlæg er Gorm, Tyra, Dan og Halfdan, idet disse broforbindelser er en del af designet og er planlagt til at forblive der i anlæggets resterende driftsperiode. Et andet eksempel kunne være et behov for en permanent udvidelse af indkvarteringskapaciteten på et fast anlæg ved at etablere en broforbindelse til en mobil indkvarteringsenhed, hvor broforbindelsen er tiltænkt bibeholdt i de kombinerede anlægs resterende driftsperiode. De kombinerede anlæg opfattes således som ét anlæg, men med henholdsvis en operatør og en ejer som ansvarlige for driften.

Efter den nugældende bestemmelse er en fast eller mobil indretning, der bruges til aktiviteter i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, det vil sige hjælpeaktiviteter, der er nødvendige for, at offshore olie- og gasaktiviteterne (hovedaktiviteterne) kan finde sted, omfattet af anlægsdefinitionen. Disse aktiviteter kan eksempelvis være indkvartering på platforme og lignende.

Den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 1, nr. 1, 1. pkt. svarer til gældende ret. Forslaget indeholder en tydeliggørelse af gældende ret, idet også indkvarteringsfaciliteter på fartøjer, der er tilknyttet et anlæg, som den ansatte efter omstændighederne har adgang til i forbindelse med arbejdet, vil skulle være omfattet. Disse indkvarteringsfaciliteter vil således ikke i sig selv være at anse for anlæg, men indgår som en del af det tilknyttede anlæg. Bestemmelsen vil på denne baggrund implementere dele af borehulsdirektivet og derved sikre samme indkvarteringsforhold for mandskab, der arbejder på et anlæg, men indkvarteres på et tilknyttet fartøj, som for mandskab, der indkvarteres på selve anlægget, hvorfra hovedaktiviteterne udøves. Styringen af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici for et anlæg vil derfor også omfatte indkvarteringsfaciliteterne på tilknyttede fartøjer, hvis personer, der arbejder på anlægget, indkvarteres her.

Som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af definitionen af "offshore olie- og gasaktiviteter" i lovforslagets § 1, nr. 5 (ændring af offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr.

16), foreslås det at lade formuleringen "eller i forbindelse med sådanne aktiviteter" udgå af anlægsdefinitionen, idet alle aktiviteter – hoved- såvel som hjælpeaktiviteter – foreslås omfattet af definitionen af "offshore olie- og gasaktiviteter".

Forslagets 2. pkt. tydeliggør, at fartøjer ikke anses som anlæg med de undtagelser, der er nævnt i beskrivelsen af gældende ret ovenfor. Undtagelsen for mobile indretninger under forsejling eller bugsering er ikke eksplicit nævnt i forslaget, idet sådanne indretninger i den situation anses for fartøjer og dermed undtaget fra anlægsdefinitionen.

Til nr. 3

§ 3, stk. 1, nr. 2, i offshoresikkerhedsloven definerer begrebet "anlægsschef" som: "Den arbejdsleder, der på henholdsvis operatørens og ejerens vegne forestår den daglige drift af et anlæg".

Det foreslås, at § 3, stk. 1, nr. 2, ændres således at "anlægsschef" defineres som den arbejdsleder, der på operatørens eller ejerens vegne forestår den daglige drift af et anlæg. Det "og", der i den gældende bestemmelse står mellem "operatørens" og "ejerens" erstattes således med et "eller".

Forslaget indebærer alene en sproglig tydeliggørelse af, at anlægsschefen er den arbejdsleder, der på enten operatørens eller ejerens vegne forestår den daglige drift af et anlæg, dvs. varetager den øverste ledelse af anlægget. Det bliver herved tydeligt, at anlægsschefen ikke skal agere på såvel en operatørs som en ejers vegne for at falde ind under definitionen.

Til nr. 4

Offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 5, definerer efterforskning som: "Boring i et prospekt og tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter".

Forarbejderne til den gældende § 3, stk. 1, nr. 5, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 4 (til § 3), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat 30. oktober 2014, indeholder følgende om § 3, stk. 1, nr. 5:

"Forslaget til definitionen af efterforskning i § 3, stk. 1, nr. 5, svarer til definitionen heraf i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 15. Idet definitionen er knyttet til en boreaktivitet, der er nødvendig forud for produktionsrettede aktiviteter og dermed er omfattet af en eneretstilladelse til efterforskning og indvinding i henhold til undergrundslovens § 5, foreslås det, at definitionen ikke omfatter forundersøgelser og videnskabelige undersøgelser, jf. § 1, stk. 2, samt §§ 3 og 24 i undergrundsloven, som ikke er omfattet af en eneretstilladelse som nævnt, men kræver særskilte tilladelser."

Det foreslås, at § 3, stk. 1, nr. 5, nyaffattes, således, at efterforskning defineres som: "Boring af brønde i et prospekt og

alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter, frem til permanent lukning af sådanne brønde”.

Forslaget indebærer en tydeliggørelse af, at vedligehold og permanent lukning af brønde, der er boret forud for produktionsrelaterede aktiviteter, anses for at udgøre en efterforskningsaktivitet. Således vil brøndaktiviteter i en sådan brønd i hele dens levetid være omfattet af definitionen. Ud fra en formålsfortolkning af offshoresikkerhedsdirektivet vurderes denne præcisering at være i overensstemmelse med direktivet. Brøndene vil i sig selv ikke være omfattet af definitionen, hvis der ikke finder brøndaktiviteter (f.eks. boring eller udvinding) sted.

Til nr. 5

Offshoresikkerhedslovens definition af offshore olie- og gasaktiviteter i § 3, stk. 1, nr. 16, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3. Af bestemmelsen fremgår, at aktiviteterne er knyttet til et anlæg, som defineret i offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 1., tilsluttet infrastruktur, som defineret i offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 29, samt rørledninger. Definitionen omfatter anlæggets, den tilsluttede infrastrukturs og rørledningens design, konstruktion, indretning, bygning, installering, udstyr, drift, herunder ændringer samt demontering i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie, gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore.

Ved at knytte definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter til anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger vil visse aktiviteter, der har relation til efterforskning af olie og gas ikke være omfattet af definitionen og dermed af offshoresikkerhedsloven, jf. offshoresikkerhedslovens § 2, stk. 1, hvorefter loven finder anvendelse på offshore olie- og gasaktiviteter. Et eksempel på sådanne aktiviteter er brøndaktiviteter, der foretages ved hjælp af et fartøj, og hvor brøndaktiviteten ikke udgør en risiko for en større ulykke. I det tilfælde er fartøjet ikke et anlæg i offshoresikkerhedslovens forstand.

Dette er i overensstemmelse med offshoresikkerhedsdirektivet, der alene regulerer risici for større ulykker, men formentlig ikke med borehulsdirektivet, der ikke skelner mellem risici for større ulykker og sikkerheds- og sundhedsmæssige risici generelt.

På denne baggrund foreslås det med nyaffattelsen af § 3, stk. 1, nr. 16, at offshore olie- og gasaktiviteter, og hermed offshoresikkerhedsloven, omfatter alle aktiviteter i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer. Det vil sige, at både aktiviteter knyttet til efterforskning, produktion og rørbunden transport (hovedaktiviteter), men også hjælpeaktiviteter i forbindelse med sådanne aktiviteter, vil være omfattet. Hovedaktiviteterne vil naturligt omfatte de fysiske og operationelle forhold, der knytter sig til de anlæg mv., der udfører disse aktiviteter, mens hjælpeaktiviteter vil være ak-

tiviteter, som er nødvendige for, at hovedaktiviteterne kan finde sted. Eksempelvis er indkvartering af personer, der arbejder på et anlæg, hvorfra der udføres offshore olie- og gasaktiviteter, en sådan nødvendig aktivitet. Denne opdeling mellem hoved- og hjælpeaktiviteter understøttes af offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 1, hvorved anlæg defineres som indretninger mv., der bruges til offshore olie- og gasaktiviteter, eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Det understreges endvidere i definitionen, at aktiviteterne fortsat omfatter anlægs, tilsluttet infrastruktur og rørlednings design (udformning), konstruktion, indretning, bygning, installering, udstyr, drift, herunder ændringer, samt demontering.

Med den foreslåede nyaffattelse vil brøndaktiviteter, der udføres fra fartøjer, der ikke er omfattet af anlægsdefinitionen, også anses for at være offshore olie- og gasaktiviteter, idet aktiviteterne ikke er begrænset til at skulle ske i forbindelse med anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger. Denne type brøndaktiviteter kræver ikke godkendelse efter offshoresikkerhedslovens § 28 a, men vil være underretningspligtige efter lovens § 28 b.

Til nr. 6

§ 3, stk. 1, nr. 25, i offshoresikkerhedsloven definerer begrebet ”sikkerheds- og miljøkritiske elementer”. Bestemmelsen gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 33, med mindre sproglige justeringer, idet definitionen grundlæggende svarer til den hidtil gældende definition af ”sikkerhedskritiske elementer” i § 2, nr. 12, i den ophævede bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v.

Det foreslås i ændringen af § 3, stk. 1, nr. 25, at ”Anlægsdele, udstyr eller komponenter” erstattes med ”elementer”, som dækker mere bredt. Dette indebærer en tydeliggørelse af, at alle elementer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, hvis formål det er at forebygge større ulykker eller begrænse følgerne af en sådan, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til en større ulykke, er omfattet af definitionen. Det tydeliggøres således, at elementerne ikke er begrænset til elementer på et anlæg i modsætning til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 33, hvor sikkerheds- og miljøkritiske elementer anses for at være ”dele af et anlæg, herunder computerprogrammer”. Dette er i overensstemmelse med den ændrede definition af offshore olie- og gasaktiviteter i lovens § 3, stk. 1, nr. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Begrebet ”elementer” i den foreslåede ændring af definitionen skal forstås i overensstemmelse med den almindelige, sproglige opfattelse af ordet som værende en mindre del af en større, sammensat enhed.

Til nr. 7

Offshoresikkerhedslovens definition af sikkerhedszone i § 3, stk. 1, nr. 26, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 26, og svarer til bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 657 af 30. december 1985 om sikker-

hedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare (sikkerhedszonebekendtgørelsen). I disse bestemmelser fastslås, at en sikkerhedszone er et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af et anlæg. Undersøiske indretninger, som f.eks. brønde med tilhørende strukturer, er omfattet af anlægsbegrebet i sikkerhedszonebekendtgørelsen, jf. sikkerhedszonebekendtgørelsens § 2. Det fremgår heraf, at et anlæg, der ikke er umiddelbart synligt på havoverfladen, skal afmærkes med bøjle eller anden let synlig afmærkning, godkendt af Farvandsdirektoratet, i dag Søfartsstyrelsen. I henhold til offshoresikkerhedsdirektivet er sådanne undersøiske indretninger at betragte som tilsluttet infrastruktur, hvis de er forbundet med et anlæg. Offshoresikkerhedsdirektivets definition af sikkerhedszone nævner ikke tilsluttet infrastruktur, men ud fra en formålsfortolkning vil definitionen også anses for at omfatte tilsluttet infrastruktur.

Den foreslåede nyaffattelse af definitionen i § 3, stk. 1, nr. 26, vil medføre, at definitionen også omfatter tilsluttet infrastruktur. Dette gælder dog ikke tilsluttet infrastruktur omfattet af § 3, stk. 1, nr. 29, litra b og c, dvs. apparaturer eller anordninger på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget og tilsluttede rørsystemer.

Til nr. 8

Offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 29, definerer tilsluttet infrastruktur som ”inden for sikkerhedszonen a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget, b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget, c) ethvert tilsluttet rørledningssystem eller d) enhver anden tilsluttet konstruktion, der anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.”

Følgende fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, dvs. af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 1), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat d. 30. oktober 2014:

”Forslag til definitionen af tilsluttet infrastruktur i § 3, stk. 1, nr. 29, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 21. Litra a omfatter brønde og rørføringer, udstyr m.v., der er en del af brøndstrukturen. Litra b omfatter andre anordninger, der er fysisk forbundet til anlægget, f.eks. stigrør. Litra c svarer til direktivets litra c, som omfatter den del af rørledninger, som befinder sig inden for sikkerhedszonen. Rørledninger herudover er således ikke omfattet af definitionen. Endvidere foreslås definitionen også at omfatte indretninger, der anvendes til lagring af kulbrinter og lastning af olie til f.eks. tankskibe (litra d). Flydende lagrings- og afskibningsenheder (FSO'er) er omfattet heraf. Litra d er en videreførelse af gældende ret, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, og § 2, stk. 2, i den gældende offshoresikkerhedslov, som ikke følger af offshoresikkerhedsdirektivet. Begrebet er nyt og findes ikke i gældende ret, men svarer i gældende lovgivning,

inden for sikkerhedszonen, til dele af et offshoreanlæg, henholdsvis dele af en rørledning.”

Det foreslås, at definitionen på tilsluttet infrastruktur i § 3, stk. 1, nr. 29, nyaffattes, således at tilsluttet infrastruktur defineres som ”a) Inden for et anlægs sikkerhedszone eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget: enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget, b) Inden for et anlægs sikkerhedszone: ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget, c) Inden for et anlægs sikkerhedszone: ethvert tilsluttet rørledningssystem, eller d) Inden for et anlægs sikkerhedszone eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget: enhver anden tilsluttet konstruktion, der anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.”

Forslaget indebærer, at offshoresikkerhedsdirektivet implementeres for undersøiske brønde, FSO'er samt andet udstyr mv., der ligger uden for sikkerhedszonen, men i en nærliggende afstand, som ikke er nærmere defineret. Et eksempel brønde, der vil blive omfattet af definitionen er undersøiske produktionsbrønde, som ”Stine segment 1” og ”Stine segment 2”, der er tilsluttet Siri-plattformen med rørledning og kabel. Afstanden er ikke afgørende, idet det er tilslutningen til et anlæg, der er afgørende for, om indretningerne er omfattet af forslaget af definitionen. På den måde bliver de pågældende indretninger omfattet af alle bestemmelser i offshoresikkerhedsloven i modsætning til gældende lov.

For så vidt angår tilsluttet apparatur og anordninger på eller fastgjort til hovedstrukturen i et anlæg samt tilsluttede rørledninger, foreslås det dog, at disse kun omfattes af definitionen i det omfang, de befinder sig inden for sikkerhedszonen, jf. den foreslåede nr. 29, litra d. Dele af dette udstyr, der ligger uden for sikkerhedszonen, er i forvejen tilfredsstillende reguleret i gældende ret.

Til nr. 9

§ 3, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven giver bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvad der forstås ved alvorlig personskade. Begrebet anvendes bl.a. i definitionen af en større ulykke, jf. § 3, stk. 1, nr. 28. Med hjemmel i bestemmelsen fastlægges det i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 1196 af 9. oktober 2015 om registrering og anmeldelse af ulykker m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v., hvad der forstås ved alvorlig personskade. Begrebet omfatter ifølge bekendtgørelsen f.eks. knoglefraktur, undtagen fraktur på enkelt finger eller tå, tab af legemsdele og større forbrændinger.

Af § 52, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven fremgår, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om operatørers, ejeres, arbejdsgiveres, lægers og tandlægers pligt til registrering og anmeldelse af ulykker, forgiftningstilfælde, erhvervs sygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sund-

hedsmæssig betydning til tilsynsmyndigheden og om henholdsvis operatørens og ejerens anmeldelse af større ulykker til Havarikommissionen.

§ 3, stk. 3, foreslås ophævet, idet hjemlen i offshoresikkerhedslovens § 52, stk. 1, til at fastsætte regler om registrering og anmeldelse af ulykker, vurderes at være tilstrækkelig, idet der heri kan fastsættes, hvilke skader der anses som alvorlige personskader, og hvor der kan fastsættes særlige anmeldelseskrav. Denne mulighed er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1196 af 9. oktober 2015 om registrering og anmeldelse af ulykker m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v., hvori det er fastsat, hvad der forstås ved alvorlige personskader.

Til nr. 10

I offshoresikkerhedslovens § 5, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 8, stk. 5, § 9, 2. pkt., § 10, stk. 1 og 3, 1. pkt., § 11, stk. 2, § 12, stk. 1, 1. pkt., § 13, stk. 1, 2. pkt., § 19 a, stk. 3, § 23, stk. 7, 1. pkt., § 34, stk. 3, § 35, § 36, § 51, stk. 3, § 53, § 54, stk. 2, 2. pkt., § 56 og § 70, stk. 2, er det fastsat, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici skal identificeres, vurderes, nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, og at ansatte skal gøres bekendt med dem.

Der foreslås tilføjet ”og risici for større miljøhændelser” i de nævnte bestemmelser.

Forslaget indebærer, at henholdsvis operatøren og ejeren bliver forpligtet til at sikre, at risici for miljøhændelser efter de nævnte bestemmelser identificeres, vurderes, nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, og at ansatte skal gøres bekendt med dem.

Herved gennemføres offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forhold til henholdsvis operatørens og ejerens pligter i bestemmelserne i forbindelse med forebyggelse af større ulykker. Derved bringes de nævnte bestemmelser i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i loven, hvor henholdsvis operatørens og ejerens pligter også omfatter kontrol med risici for større miljøhændelser.

Til nr. 11

§ 5, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens pligt til at sikre, at operatøren har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 2, indebærer en mere præcis angivelse af, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, operatøren skal opfylde, er de forpligtelser, der er tillagt operatøren i offshoresikkerhedsloven og regler udstedt i medfør af loven. Den foreslåede formulering ”i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven” svarer til formuleringen i offshoresikkerhedslovens § 6, stk. 1.

Til nr. 12

Offshoresikkerhedslovens § 5 fastslår, at rettighedshaveren skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 5, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven fastslår, at for offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelserne rettighedshaverne i fællesskab. Der er her anvendt begrebet ”offshoreanlæg” i stedet for de i offshoresikkerhedsloven definerede begreb ”anlæg”, jf. offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås ved ændringen af § 5, stk. 3, at ”anlæg” træder i stedet for ”offshoreanlæg”.

Forslaget indebærer, at bestemmelsens ordlyd justeres i forhold til den terminologi, der i øvrigt anvendes i loven. ”Anlæg” er således defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 13

§ 7, 1. pkt., i offshoresikkerhedsloven fastslår bl.a., at henholdsvis operatøren og ejeren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne.

Det foreslås i § 7, 1. pkt., at operatøren og ejeren også skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, jf. definitionen i § 3, stk. 1, nr. 27.

Forslaget indebærer en gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forhold til operatørens, ejerens og den enkelte entreprenørs pligter i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

Til nr. 14

§ 9, 1. pkt., i offshoresikkerhedsloven fastslår bl.a., at den enkelte entreprenør skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne.

Det foreslås i § 9, 1. pkt., at instruktionerne, ud over af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, også vil skulle have betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, jf. definitionen i § 3, stk. 1, nr. 27.

Forslaget indebærer en gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forhold til operatørens, ejerens og den enkelte entreprenørs pligter i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

Offshoresikkerhedslovens § 9, 2. pkt., fastsætter, at en entreprenør skal sikre, at der føres tilsyn med, at dennes underentreprenører planlægger og udfører arbejdet i overensstemmelse med krav fastsat i lovgivningen, herunder at relevante dele af operatørens eller ejerens ledelsessystem, der er

nævnt i offshoresikkerhedslovens § 19, følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Det foreslås, at § 9, 2. pkt., ændres, således, at det præciseres, at de regler, som entreprenøren er forpligtet til at føre tilsyn med, at underentreprenører planlægger og udfører arbejdet i overensstemmelse med, er offshoresikkerhedsloven og regler udstedt i medfør af loven.

Forslaget indebærer en mere præcis angivelse af, hvilke regler, entreprenøren skal føre tilsyn med, at underentreprenører planlægger og udfører arbejdet i overensstemmelse med. Den foreslåede formulering ”overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven” svarer til formuleringen i offshoresikkerhedslovens § 6, stk. 1.

Til nr. 15

Offshoresikkerhedslovens § 11, stk. 1, fastsætter, at anlægsschefen har det øverste sikkerheds- og sundhedsmæssige ansvar på anlægget og skal sikre, at anlægget drives i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Det foreslås, at det præciseres i § 11, stk. 1, at anlægsschefen skal sikre, at anlægget drives i overensstemmelse med offshoresikkerhedsloven og regler udstedt i medfør af loven.

Forslaget indebærer en mere præcis angivelse af, hvilke regler anlægsschefen skal sikre, at anlægges drives i overensstemmelse med.

Til nr. 16

Offshoresikkerhedslovens § 12, stk. 1, fastsætter, at øvrige arbejdsledere hver især skal medvirke til, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med arbejdet identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt inden for det arbejdsområde, som vedkommende leder. Arbejdslederen skal sikre, at de foranstaltninger, der træffes for at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, virker efter deres hensigt.

Forslaget til ændringen i § 12, stk. 1, 2. pkt., er en sproglig konsekvensændring som følge af tilføjelsen »og risici for større miljøhændelser« i 1. pkt.

Forslaget indebærer, at arbejdsledere skal sikre, at såvel de foranstaltninger, der træffes for at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, som de foranstaltninger, der træffes for at reducere risici for større miljøhændelser, virker efter deres hensigt.

Til nr. 17

Offshoresikkerhedslovens § 13, stk. 1, fastsætter, at de ansatte skal deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed. Endvidere skal de ansatte medvirke til, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt inden for deres arbejdsområde, herunder at de foranstaltninger, der

træffes for at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, virker efter deres hensigt.

Forslaget til ændringerne i § 13, stk. 1, 2. pkt., er en tilføjelse af ”og risici for større miljøhændelser”, og dermed en sproglig konsekvensændring.

Forslaget indebærer, at de ansatte skal medvirke til, at risici for større miljøhændelser identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, inden for deres arbejdsområde, herunder at de foranstaltninger, der træffes for at reducere risiciene, virker efter deres hensigt.

Til nr. 18

Offshoresikkerhedslovens § 14, stk. 1, fastsætter, at arbejdsgiveren skal sikre, at en ansat under hensyntagen til sin viden og adgang til arbejdsudstyr selv har mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at undgå følger af en alvorlig og umiddelbar fare for sin egen eller andres sikkerhed, når det ikke er muligt at kontakte arbejdslederen eller anlægsschefen.

Den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, indeholder alene en sproglig justering, hvorefter ”arbejdsudstyr” foreslås erstattet af ”udstyr”, der som begreb generelt anvendes i loven og i regler udstedt i medfør af loven.

Til nr. 19

§ 16 i offshoresikkerhedsloven fastslår, at alle ombordværende på et anlæg skal rette sig efter de procedurer, som er fastsat for arbejde og ophold på anlægget, og skal respektere de foranstaltninger, som er truffet vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Det foreslås, at ordlyden af § 16 ændres, således at ”vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold” ændres til: ”for at nedbringe sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser”.

Den foreslåede ændring indebærer, at der anvendes en risikobaseret terminologi i overensstemmelse med lovens risikobaserede tilgang, og at procedurer for at nedbringe risici for større miljøhændelser ligeledes skal respekteres.

Til nr. 20

Af offshoresikkerhedslovens § 18, stk. 5, fremgår det, at den, der udbyder en tjenesteydelse, ved udarbejdelsen af sit udbudsmateriale, skal påse, at der er taget hensyn til sikkerheden og sundheden ved opgavens udførelse. Udbyder skal endvidere sikre, at udbudsmaterialet indeholder relevante oplysninger om særlige, væsentlige sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, der er forbundet med opgavens udførelse, med henblik på at den, der udfører opgaven, får kendskab hertil.

Det foreslås, at § 18, stk. 5, 2. pkt., ændres således, at udbyderen af en tjenesteydelse også skal sikre, at udbudsmaterialet indeholder relevante oplysninger om særlige og væsentli-

ge risici for større miljøhændelser. Den foreslåede ændring indebærer, at offshoresikkerhedsdirektivets regulering af såvel sikkerhed og miljø med henblik forebyggelse af større ulykker implementeres.

Til nr. 21

Offshoresikkerhedslovens § 18, stk. 6, fastsætter, at udbyder skal medvirke til, at den udbudte opgave kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt af den arbejdsgiver, der har fået opgaven tildelt.

Det foreslås, at ordlyden i § 18, stk. 6, ændres, således, at ”sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt” ændres til ”således, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt”.

Den foreslåede ændring af § 18, stk. 6, indfører offshoresikkerhedslovens princip om, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser skal nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, det såkaldte ALARP-princip. Dette princip anvendes i stedet for arbejdsmiljølovens begreb ”fuldt forsvarligt” eller ”forsvarligt”. For en nærmere forklaring af ALARP-princippet henvises til de almindelige bemærkninger til forslag til lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. Folketingstidende 2005/06, A, L 45, som fremsat d. 2. november 2005.

Til nr. 22

Overskriften i kapitel 3 i offshoresikkerhedsloven lyder: ”Styring af sikkerhed og sundhed”.

Overskriften i kapitel 3 foreslås nyaffattet, således at ordene ”og risici for større miljøhændelser” tilføjes for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 23

Forslaget til en ny § 18 a gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 7, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der etableres en sikkerhedszone omkring et anlæg, og at fartøjer forbydes indsejling eller ophold i denne sikkerhedszone, medmindre indsejlingen eller opholdet kan begrundes med en eller flere af de i direktivet angivne undtagelser. Et anlægs sikkerhedszone vil sige et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget, jf. offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 26. Denne definition foreslås ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, således at sikkerhedszoner også vil komme til at være et område inden for en afstand af 500 meter fra tilsluttet infrastruktur. Formålet med bestemmelserne er at reducere risici for kollision mellem fartøjer og anlæg samt skade fra fangstredskaber på undersøiske indretninger. Derved beskyttes de ansatte, der

arbejder på eller i umiddelbar nærhed af anlæg. Direktivets bestemmelser er i dag implementeret i bekendtgørelse nr. 657 af 30. december 1985 om sikkerhedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare (sikkerhedszonebekendtgørelsen), som er udstedt i medfør af bl.a. kontinentalsokkeloven.

Administrationen af kontinentalsokkeloven og dermed reglerne om sikkerhedszoner forblev hos energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med overførslen af ressortansvaret for offshoresikkerhedsloven og opgaver i tilknytning hertil til beskæftigelsesministeren pr. 1. januar 2015. Da sikkerhedszonereglerne har et sikkerhedsmæssigt formål, findes det hensigtsmæssigt at implementere offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 7, i offshoresikkerhedsloven, som i øvrigt regulerer sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter mv., og dermed overflytte administrationen af reglerne om sikkerhedszoner til samme myndighed som resten af offshoresikkerhedsloven.

Med den foreslåede § 18 a, stk. 1, bestemmes, at der er en sikkerhedszone inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget og eventuel tilsluttet infrastruktur, jf. den foreslåede definition i forslaget § 1, nr. 7, til ændring af § 3, stk. 1, nr. 26. Forslaget til ny § 18 a, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til § 1 i sikkerhedszonebekendtgørelsen for så angår bekendtgørelsens anvendelse på efterforskning og indvinding af kulbrinter i undergrunden under havbunden.

Det foreslåede § 18 a, stk. 2, 1. pkt., svarer til, hvad der i dag følger af § 4, stk. 1, i sikkerhedszonebekendtgørelsen. Efter sikkerhedszonebekendtgørelsens § 4, stk. 1, 2. pkt., gælder forbuddet efter 1. pkt. i dag tillige for fangstredskaber og lignende. Denne retstilstand søges videreført af hensyn til beskyttelse af undersøiske indretninger.

Det foreslåede § 18 a, stk. 2, 2. pkt. fastlægger eksplicit, dels at pligten til overholdelse af forbuddet påhviler den person, som navigerer fartøjet ind i sikkerhedszonen, dels at fartøjets fører og dets reder skal sikre, at fartøjet ikke uberettiget sejler ind i sikkerhedszonen. Såfremt den, som forestår fartøjets sikkerhedsledning i henhold til de maritime regler herom, er en anden end rederen, påhviler det også denne at sikre, at et fartøj og dets fangstredskaber ikke bevæger sig ind i eller opholder sig i den i stk. 1 nævnte sikkerhedszone.

Den foreslåede § 18 a, stk. 3, fastlægger en række undtagelser fra forbuddet mod sejlads i sikkerhedszonen. Undtagelserne svarer til de undtagelser, der er angivet i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 7, og omfatter sejlads i forbindelse med nedlæggelse, vedligehold mv. af undersøiske kabler mv., jf. nr. 1, levering af varer eller transport af personer til anlæg inden for sikkerhedszonen, jf. nr. 2, inspektion i henhold til tilsynsmyndighedens bemyndigelse, jf. nr. 3, sejlads som følge af redningsaktioner, havsnød eller uvejr, jf. nr. 4-6, eller øvrig sejlads med samtykke fra anlæggets operatør, ejer eller tilsynsmyndigheden, jf. nr. 7.

Begreberne havsnød og uvejr er ikke nærmere defineret i direktivet og må således forstås i overensstemmelse med almindeligt sprogbrug.

Forslaget indebærer ikke nogen materielle ændringer af gældende ret, da reguleringen forud for lovændringen er fastsat i bekendtgørelse i medfør af kontinentalsokkelloven.

Til nr. 24

Overskriften før § 19 i offshoresikkerhedsloven lyder: "Ledelsessystem for sikkerhed og sundhed".

Det foreslås, at overskriften før § 19 ændres til: "Ledelsessystem".

Forslaget til indebærer alene en forenkling af overskriften.

Til nr. 25

§ 19, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

Det foreslås, at ordlyden i § 19, stk. 1, ændres således, at "sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser" ændres til: "styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser".

Den foreslåede ændring indebærer alene en sproglig justering, således at der anvendes en terminologi i overensstemmelse med lovens risikobaserede tilgang.

Til nr. 26

Offshoresikkerhedslovens § 19 a, stk. 1, fastslår, at henholdsvis operatøren og ejeren skal udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med olie- og gasaktiviteter.

Det foreslås, at ordlyden i § 19 a, stk. 1, ændres, således, at "sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser" ændres til: "styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser".

Den foreslåede ændring indebærer alene en sproglig justering, således at der anvendes en terminologi i overensstemmelse med lovens risikobaserede tilgang.

Det foreslås endvidere i § 19 a, stk. 1, at ordet "offshore" indsættes.

Den foreslåede ændring indebærer en sproglig justering som følge af definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter i § 3, stk. 1, nr. 16, hvorved olie- og gasaktiviteternes geografiske anvendelsesområde tilføjes i form af "offshore", jf. § 3, stk. 1, nr. 15.

Til nr. 27

§ 23, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om udarbejdelse af en sikkerheds- og sundhedsredegørelse for anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger.

Den foreslåede ændring af § 23, stk. 1, 1. pkt., indebærer en sproglig præcisering af, at kravet om udarbejdelse af en sikkerheds- og sundhedsredegørelse gælder for anlæg med eventuel tilsluttet infrastruktur og rørledninger. Derved tydeliggøres, at der ikke skal udarbejdes en selvstændig sikkerheds- og sundhedsredegørelse for den tilsluttede infrastruktur, hvis der findes en sådan, men at forhold vedrørende et anlæg og infrastrukturen tilsluttet anlægget bliver behandlet i samme redegørelse. F.eks. har mobile ikkeproduktionsanlæg ikke tilsluttet infrastruktur. Alt tilknyttet udstyr anses for en del af anlægget.

Til nr. 28

§ 23, stk. 1, nr. 4, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen for anlæg mv. skal indeholde en påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 19, sikrer og dokumenterer, at krav i loven og i regler udstedt i medfør heraf overholdes.

§ 32 c, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven fastsætter, at tilsynsmyndigheden skal tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31 og et forhåndstilsagn efter § 32, såfremt henholdsvis operatøren og ejeren vurderes ikke at have kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås, at ordlyden i § 23, stk. 1, nr. 4, og § 32 c, stk. 3, ændres, således at "heraf" ændres til: "loven".

Der er alene tale om en sproglig præcisering uden indholdsmæssig betydning.

Til nr. 29

§ 23, stk. 4, i offshoresikkerhedsloven fastsætter, at operatøren og ejeren af et ikkeproduktionsanlæg skal sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget skal have mulighed for at blive inddraget i udarbejdelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer af denne.

Det foreslås, at ordlyden i § 23, stk. 4, ændres således, at ordene "af et ikkeproduktionsanlæg" udgår.

Den foreslåede ændring i § 23, stk. 4, indebærer alene en sproglig præcisering, idet det med forslaget tydeliggøres, at bestemmelsen omfatter alle anlæg. Det vil således være operatøren, for så vidt angår produktionsanlæg, og ejeren, for så vidt angår ikkeproduktionsanlæg, der vil skulle sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget bliver inddraget i udarbejdelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen og ændringer af denne. Det fremgår af sammenhængen, at ejere af rørledninger ikke er omfattet af kravet, idet der refereres til anlæg, jf. definitionen i § 3, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 30

§ 23, stk. 7, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ved planlagt drift efter udløbet af et fast anlægs, tilsluttet infrastrukturs eller en rørlednings levetid skal opdateres, og at det i denne skal godtgøres, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets eller rørledningens fortsatte drift er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

De foreslåede ændringer af § 23, *stk. 7*, indebærer en sproglig præcisering af, at kravet i bestemmelsen gælder for anlæg med eventuel tilsluttet infrastruktur og rørledninger. Derved tydeliggøres, at der ikke skal ske ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen alene for den tilsluttede infrastruktur, hvis der findes en sådan, men at forhold vedrørende et anlæg og den eventuelle infrastruktur tilsluttet anlægget bliver behandlet i samme opdaterede redegørelse.

Til nr. 31

§ 23, stk. 9, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at henholdsvis operatøren og ejeren skal gennemføre foranstaltninger af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning og foranstaltninger af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Følgende fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, dvs. af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 28 (til § 23, stk. 9), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat d. 30. oktober 2014:

"Forslaget til stk. 9 er ny og præciserer det i forvejen implicite krav om, at enkeltheder, der er fastsat i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, skal følges. For anlægs vedkommende gennemfører dette borehulsdirektivets bilag, del C, nr. 1.2."

Det foreslås, at § 23, *stk. 9*, nyaffattes således: "Operatøren og ejeren skal gennemføre de foranstaltninger til reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen."

Den foreslåede affattelse af § 23, stk. 9, indebærer ingen ændring af gældende ret, men alene en sproglig justering i overensstemmelse med lovens risikobaserede terminologi.

Til nr. 32

§ 27, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven stiller krav om, at henholdsvis operatøren og ejeren skal indsende en anmeldelse af planlagt design til tilsynsmyndigheden i forbindelse med

1) etablering af nyt produktionsanlæg og fast ikkeproduktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur,

2) større ombygninger af eksisterende produktionsanlæg og fast ikkeproduktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur, eller

3) etablering af ny rørledning.

Bestemmelsen gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 1, litra c, for så vidt angår etablering af et nyt produktionsanlæg.

§ 27, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven stiller krav om, at operatøren skal indsende en flytningsanmeldelse til tilsynsmyndigheden i forbindelse med planlagt flytning af et eksisterende produktionsanlæg til en ny position.

Bestemmelsen gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 1, litra j.

§ 27, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at anmeldelsen, der er nævnt i § 27, stk. 1, skal indsendes så tidligt som muligt i projekteringsfasen til tilsynsmyndigheden med henblik på, at tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger til designet kan indgå i færdiggørelsen heraf og den efterfølgende sikkerheds- og sundhedsredegørelse. Bestemmelsen gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 3.

Den foreslåede ændring af § 27, *stk. 3*, viderefører gældende ret for så vidt angår tidspunktet for indsendelse af designanmeldelsen efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 1. Dog erstattes "projekteringsfasen" med "designfasen" for at understrege, at det er anlæggets udformning (design), anmeldelsen vedrører, og at tilsynsmyndigheden skal inddrages tidligt i forbindelse med anlæggets planlagte design. Designfasen skal opfattes som det tidsrum, der går fra designet fastlægges, indtil anlægget sættes i drift.

Som noget nyt foreslås, at det i bestemmelsen præciseres, at flytningsanmeldelsen efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 2, skal indsendes på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt i den foreslåede tidsplan for flytningen. Tilføjelsen vil også præcisere offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 5, i loven.

Frister for indsendelse af design- eller flytningsanmeldelse vil blive fastsat i en bekendtgørelse med hjemmel i lovens § 32 a, der foreslås nyaffattet.

Endelig indebærer nyaffattelsen en sproglig justering, således at der i stedet for formuleringen "vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold og forebyggelse af større miljøhændelser" anvendes "sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser i overensstemmelse med den terminologi, der i øvrigt anvendes i offshoresikkerhedsloven.

Til nr. 33

§ 27, stk. 4, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at tilsynsmyndigheden skal underrettes hurtigst muligt om eventuelle ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 3.

Den foreslåede ændring af § 27, stk. 4, medfører, at tilsynsmyndigheden skal underrettes hurtigst muligt om ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger, og præciserer, at tilsynsmyndigheden også skal underrettes hurtigst muligt om væsentlige ændringer af designet eller den foreslåede tidsplan for flytningen foretaget af operatøren eller ejeren af egen drift, der får virkning for design- eller flytningsanmeldelsen. I offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 6, omtales generelt en væsentlig ændring af betydning for både design- eller flytningsanmeldelsen uden angivelse af årsagen til ændringen.

Forslaget til ændring af § 27, stk. 4, sidste led, er en konsekvensændring af ændringen af § 27, stk. 3, idet der henvises til § 27, stk. 1 og 2, i stedet for til § 27, stk. 3.

Til nr. 34

§ 28 a, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at operatøren skal sikre, at tilsynsmyndighedens godkendelse af brøndaktiviteter, som medfører risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der kan føre til en større ulykke, og efterfølgende væsentlige ændringer af brøndaktiviteterne, indhentes inden påbegyndelse af aktiviteterne.

§ 28 a, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven indeholder bestemmelse om, at ansøgningen efter stk. 1 skal indsendes inden en frist, der fastsættes af tilsynsmyndigheden. Endvidere er der krav til, at indholdet af ansøgningen efter stk. 1 som minimum skal omfatte nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter, en udførlig beskrivelse af ledelsessystemet, som operatøren har etableret efter offshoresikkerhedslovens § 19, den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger og en beskrivelse af operatørens foranstaltninger på baggrund af disse resultater og bemærkninger, en udførlig beskrivelse af eventuelle ændringer af den interne beredskabsplan, jf. offshoresikkerhedslovens § 45, og en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

Af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 28, stk. 3, fremgår det, at den interne beredskabsplan skal ajourføres, dels som følge af enhver væsentlig ændring af rapporten om større farer, dels som følge af anmeldelserne, som er indgivet i henhold til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11. Det fremgår endvidere, at ajourføringerne skal forelægges den kompetente myndighed. Pligten til opdatering af planen og underretning af den kompetente myndighed påhviler henholdsvis operatøren af et produktionsanlæg eller ejeren af et ikkeproduktionsanlæg. I tilfælde af, at et mobilt ikkeproduktionsanlæg anvendes til brøndaktiviteten, påhviler det dog brøndoperatøren at informere den kompetente myndighed om eventuelle ændringer, der skyldes særlige forhold ved brønden eller placeringen af denne, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 14, stk. 2.

Således er der i henhold til offshoresikkerhedsdirektivet begrænsninger i brøndoperatørens pligt til at informere om æn-

dringer af beredskabsplanen, hvilket ikke fremgår tilstrækkeligt tydeligt af den gældende bestemmelse.

Det foreslås, at sidste del af § 28 a, stk. 2, ændres, så kravet om en analyse af beredskabseffektiviteten ved oliespildsberedskab udgår.

Af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 15, stk. 1, fremgår det, at anmeldelsen af brøndaktiviteter skal omfatte en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

Af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 3 i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat d. 30. oktober 2014, fremgår det vedrørende direktivets definition af beredskabseffektiviteten ved olieudslip, jf. direktivets artikel 2, nr. 32, at beredskabseffektiviteten ved olieudslip foreslås reguleret i havmiljøloven. Dette er efterfølgende sket i bekendtgørelse nr. 909 af 10. juli 2015 om beredskab ved forurening af havet fra olie og gasanlæg, rørledninger og andre platforme.

Forslaget indebærer, at der ikke fremover skal indsendes en analyse af beredskabseffektiviteten til Arbejdstilsynet ved oliespildsberedskab ved ansøgninger efter § 28 a.

Til nr. 35

§ 29, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at henholdsvis operatøren og ejeren skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, en rørledning eller et anlægs eller en rørlednings operationelle forhold, der har betydning for risikoen for større ulykker. Ved væsentlig ændring forstås, i forhold til storulykkesrisici, en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige tilladelse blev givet, herunder bl.a. fysiske og operationelle ændringer, jf. artikel 2, nr. 30, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Det foreslås, at kravet i § 29, stk. 1, om at der skal indhentes tilladelse, inden der foretages væsentlige ændringer af operationelle forhold, der har betydning for risikoen for større ulykker, udvides til at omfatte ændringer af operationelle forhold vedrørende tilsluttet infrastruktur.

Væsentlige ændringer af et anlægs tilsluttede infrastruktur kan også have betydning for risikoen for større ulykker.

Forslaget indebærer, at henholdsvis operatøren og ejeren skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages væsentlige ændringer af tilsluttet infrastruktur, der har betydning for risikoen for større ulykker.

Til nr. 36

§ 29 a, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven, der gennemfører artikel 16, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet, fastlægger, at henholdsvis operatøren og ejeren, som skal deltage i kombineret drift, i fællesskab skal udarbejde ansøgning om tilladelse efter stk. 1 og skal sikre, at de

foranstaltninger, der danner grundlag for tilladelsen, gennemføres.

Det foreslås, at ordene ”Henholdsvis operatøren og ejeren” i § 29 a, stk. 2, ændres til: ”De operatører og ejere”.

Den foreslåede ændring i § 29 a, stk. 2, har alene redaktionel karakter og indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 37

§ 29 a, stk. 2 og 3, i offshoresikkerhedsloven, der gennemfører artikel 16, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet, fastlægger, at henholdsvis operatøren og ejeren, som skal deltage i kombineret drift, i fællesskab skal udarbejde ansøgning om tilladelse efter stk. 1 og skal sikre, at de foranstaltninger, der danner grundlag for tilladelsen, gennemføres.

Det foreslås, at ordene ”Henholdsvis operatøren og ejeren” i § 29 a, stk. 3, ændres til: ”Operatørerne og ejerne efter stk. 2”.

Den foreslåede ændring i § 29 a, stk. 3, har alene redaktionel karakter og indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 38

§ 30 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at inden en flytning af et anlæg fra en position til en anden påbegyndes, skal anlæggets henholdsvis operatør og ejer informere tilsynsmyndigheden om den nye position. Dog er separat information om flytning af et anlæg ikke nødvendig, hvis flytningen indebærer en væsentlig ændring af storulykkesrisici og dermed forudsætter tilsynsmyndighedens tilladelse efter offshoresikkerhedslovens § 29.

Følgende fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, dvs. af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 35 (til § 30), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat d. 30. oktober 2014:

”§ 30 i offshoresikkerhedsloven omhandler alene meddelelse om flytning af et mobilt anlæg.

I forslaget til ændring af § 30 foreslås, at meddelelse skal gives ved flytning af også faste anlæg, jf. artikel 11, stk. 1, litra j, i offshoresikkerhedsdirektivet. Der er visse typer af faste produktionsanlæg, som er bygget til at kunne flyttes og anvendes på en anden position. Lovforslaget tilgodeser denne mulighed. Endnu har en flytning af et fast anlæg ikke fundet sted på dansk offshoreområde. Endvidere foreslås det tydeliggjort, at en separat meddelelse om flytning af et anlæg ikke er nødvendig, hvis flytningen indebærer en væsentlig ændring af storulykkesrisici og dermed forudsætter tilsynsmyndighedens tilladelse efter § 29, jf. lovforslagets § 1, nr. 33 og 34.

Lovforslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3).”

Det foreslås, at § 30 nyaffattes, således at der stilles krav om, at inden en flytning af et anlæg fra en position til en anden påbegyndes, skal anlæggets henholdsvis operatør og ejer skriftligt underrette tilsynsmyndigheden om den nye position, medmindre der i den forbindelse skal indsendes en flytningsanmeldelse efter § 27, stk. 2, eller indhentes en tilladelse efter §§ 28 eller 29.

Den foreslåede nyaffattelse af § 30 indebærer et formkrav om, at informationen eller, som det foreslås i nyaffattelsen, underretningen skal være skriftlig. Endvidere foreslås betingelserne for, hvornår separat underretning ikke er nødvendig, udvidet til også at omfatte flytningsanmeldelse af et produktionsanlæg efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 2, og en driftstilladelse efter offshoresikkerhedslovens § 28.

Forslaget indebærer en tydeliggørelse af kravet i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 4, om, at operatøren skal underrette tilsynsmyndigheden skriftligt inden den dato, hvor et eksisterende produktionsanlæg planlægges ført ind i eller ud af en medlemsstats offshorefarvand.

Til nr. 39

§ 31, 1. pkt., i offshoresikkerhedsloven fastsætter, at forinden et fast anlæg eller en rørledning demonteres, skal henholdsvis operatøren og ejeren sikre, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes.

Det foreslås, at der i § 31, 1. pkt., efter ordet ”anlæg” indsættes: ”med eventuel tilsluttet infrastruktur”.

De foreslåede ændringer i § 31, 1. pkt., indebærer, at tilsluttet infrastruktur omfattes af bestemmelsen, idet de samme sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, som demontering af et anlæg kan medføre, også kan være til stede ved demontering af tilsluttet infrastruktur. Dette indebærer, at der også skal indhentes tilladelse til demontering af eventuel tilsluttet infrastruktur i forbindelse med demontering af et fast anlæg.

Til nr. 40

§ 32 a i offshoresikkerhedsloven bemyndiger beskæftigelsesministeren til, efter forhandling med miljø- og fødevarerministeren, at fastsætte nærmere regler om,

1) i hvilke tilfælde der skal indsendes en anmeldelse efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 2,

2) i hvilke tilfælde der skal søges om godkendelse efter offshoresikkerhedslovens § 28 a og tilladelse efter offshoresikkerhedslovens §§ 28, 29, 29 a og 31, og i hvilke tilfælde der kan søges om forhåndstilsagn efter offshoresikkerhedslovens § 32,

3) indhold af anmeldelsen, jf. nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn, jf. nr. 2,

4) frister for indsendelse af anmeldelsen, jf. nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn, jf. nr. 2,

5) frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 3,

6) indhold af rapporter efter offshoresikkerhedslovens § 28 a, stk. 3, og intervaller for fremsendelse af rapporter til tilsynsmyndigheden og

7) indhold og tidspunktet for underretningen af tilsynsmyndigheden efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 4, og § 28 a, stk. 2.

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 32 a, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 41 (til § 32 a), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat d. 30. oktober 2014, indeholder følgende om § 32 a:

”§ 32 a i offshoresikkerhedsloven bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, hvornår der skal søges om godkendelse efter § 27, tilladelse efter §§ 28-31 og forhåndstilsagn efter § 32 samt om vilkår i forbindelse hermed. Det var hensigten med bestemmelsen, at der specielt skulle fastsættes regler om, hvornår der skulle søges om tilladelse til ændringer efter lovens § 29, idet der i denne bestemmelse indgår et væsentlighedskriterium Bemyndigelsen er imidlertid ikke udnyttet i dag. I stedet er der udsendt en vejledning om, hvordan lovens §§ 27-29, 31 og 32 kunne opfyldes.

I forslaget til nyaffattelse af § 32 a, bevares de hidtidige bestemmelser i den gældende offshoresikkerhedslovs § 32 a, stk. 1, nr. 1 og 2, idet dog forslaget til § 32 a, nr. 1, er ændret til at omfatte anmeldelse af design i stedet for godkendelse af overordnet design, jf. lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 27). Endvidere er det præciseret, at det, der kan fastsættes regler om, er i hvilke tilfælde af større ombygninger, der skal ske anmeldelse af designet. Endvidere er der i forslaget til § 32 a, nr. 2, tilføjet, at ministeren, efter forhandling med miljøministeren, kan fastsætte regler om, hvornår der skal søges om godkendelse af brøndaktiviteter efter § 28 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 32 og om tilladelse til påbegyndelse af kombineret drift efter § 29 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Det er hensigten at anvende denne del af bemyndigelsen til at fastsætte, hvilke brøndaktiviteter, der kræver godkendelse og hvilke, hvor en underretning efter forslaget til § 28 b er tilstrækkelig. Det kunne også være relevant at fastsætte grænsefladen til undergrundslovens § 28 om godkendelse af brøndaktiviteter. Endvidere kan bemyndigelsen anvendes til at fastslå, hvornår der skal søges om tilladelse til kombineret drift efter forslaget til § 29 a.

Med forslaget til § 32 a, nr. 3, bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om indholdet af anmeldelser og ansøgninger om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn efter offshoresikkerhedsloven. Denne bemyndigelse vil blive anvendt til at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets

bilag I, således at der fastsættes nærmere krav til indholdet af anmeldelse af anlægs design, herunder en demonstration af, at designkonceptet bidrager til at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser til et niveau der er så lavt som rimeligt praktisk muligt. Endvidere vil der blive fastsat regler om, hvad ansøgningerne om godkendelse af borer, tilladelse til drift af anlæg, ændringer af anlæg og kombineret drift, samt ansøgning om forhåndstilsagn efter forslaget til § 32, skal indeholde af dokumentation. Arbejdsdelingen mellem Arbejdstilsynet og Miljøstyrelsen i den sammenhæng vil skulle fremgå af nærmere regler om delegation af opgaver og organisering af tilsynsmyndigheden i medfør af forslaget til § 61, stk. 3 og 8.

Med forslaget til § 32 a, nr. 4, indføres desuden mulighed for at fastsætte regler om ansøgningsfrister, jf. artikel 11, nr. 3-6, og artikel 15, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Med forslaget til § 32 a, nr. 5, indføres desuden mulighed for at fastsætte regler om frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger, jf. artikel 11, stk. 3, 2 pkt.

Med forslaget til § 32 a, nr. 6 indføres desuden mulighed for at fastsætte nærmere regler om indholdet af rapporter vedrørende brøndaktiviteter efter lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 28 a, stk. 3), jf. artikel 15, stk. 4, og bilag II, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Med forslaget til § 32 a, nr. 7, indføres desuden mulighed for at fastsætte regler om indholdet og tidspunkt for bl.a. underretning af tilsynsmyndigheden i tilfælde af ændringer af design, jf. artikel 11, stk. 6."

Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1198 af 23. oktober 2015 om styring af sikkerhed og sundhed m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.

§ 4 a i offshoresikkerhedsloven bemyndiger beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 32 a videreføres gældende ret med tilføjelse af, som noget nyt, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med miljø- og fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om,

- i hvilke tilfælde der skal ske underretning efter offshoresikkerhedslovens §§ 28 b og 30,
- indhold af anmeldelse efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 27, stk. 2,
- indhold af underretning efter offshoresikkerhedslovens §§ 28 b og 30,
- frister for indsendelse af anmeldelse efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 27, stk. 2, samt
- frister for underretning efter offshoresikkerhedslovens §§ 28 b og 30.

Der er i offshoresikkerhedslovens § 4 a allerede hjemmel til at fastsætte nærmere regler vedrørende offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 1, nr. 1 og 3, § 27, stk. 2, § 28 b og § 30, idet sådanne nærmere regler er nødvendige for at gennemføre offshoredirektivet.

Offshoresikkerhedsdirektivet stiller således krav om, at der fastsættes regler om operatørens skriftlige underretning af den kompetente myndighed, såfremt et eksisterende produktionsanlæg skal bringes ind i eller ud af en medlemsstats offshore farvand, om hvilke oplysninger, der skal indgå i en flytningsanmeldelse og om frister for flytteanmeldelsen mv.

Forslaget indebærer, at der sker en tydeliggørelse af hjemlerne til at fastsætte nærmere regler for anmeldelser og frister efter offshoresikkerhedslovens § 27, stk. 1, nr. 1 og 3, § 27, stk. 2, § 28 b og § 30, og at hjemlerne samles med de emnemæssigt tilsvarende hjemler, der i forvejen findes i offshoresikkerhedslovens § 32 a.

I forbindelse med nyaffattelsen er der foretaget en sammenkrivning af offshoresikkerhedslovens § 32 a, nr. 1-7, med de nye tilføjelser til nr. 1-4.

Til nr. 41

Offshoresikkerhedslovens § 32 c, stk. 1, fastslår, at tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter offshoresikkerhedslovens §§ 28-29 a og 31 og et forhåndstilsagn efter offshoresikkerhedslovens § 32 på nærmere angivne betingelser.

Offshoresikkerhedslovens § 32 c, stk. 3, fastslår, at tilsynsmyndigheden skal tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31 og et forhåndstilsagn efter § 32, såfremt henholdsvis operatøren og ejeren vurderes ikke at have kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 18, litra d, indeholder krav om, at den kompetente myndighed skal træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre aktiviteternes vedvarende sikkerhed, såfremt den kompetente myndighed beslutter, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til offshoresikkerhedsdirektivet, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 4. Denne bestemmelse er implementeret indirekte gennem kravet i offshoresikkerhedslovens § 5, stk. 1, hvoraf det fremgår, at rettighedshaveren, jf. definitionen i lovens § 3, stk. 1, nr. 22, skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Det foreslås, at direktivets artikel 18, litra d, implementeres mere direkte ved en ny bestemmelse i § 32 c, stk. 5, på den måde, at rettighedshaveren forpligtes til at kontrollere de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici mv., hvis operatøren får frataget sin tilladelse, og operatøren forpligtes på samme måde, hvis det er en ejer, som får frataget sin tilladelse.

Således er der fastsat et ansvar for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser i forbindelse med den aktivitet, som den tilbagekaldte godkendelse eller tilladelse vedrører, fortsat er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Forslaget til nyt § 32 c, stk. 6, indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som rettighedshaveren eller operatøren skal træffe, jf. det foreslåede nye § 32 c, stk. 5, for at sikre, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser fortsat er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Eksempler herpå er sikring af en brøndaktivitet mod utilsigtet udslip, tømning af et anlæg i produktion for kulbrinter og lukning af produktionsbrøndene på anlægget.

En eventuel udnyttelse af bemyndigelsen vil ske ved at fastsætte regler om de pligter, rettighedshaver eller operatør, i tilfælde af tilbagekaldelse af godkendelser, tilladelser mv., har til at sikre, at sikkerhedsmæssige risici er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Bestemmelserne vil blive funktionskrav, således at der ikke fastsættes nærmere regler for, hvordan pligten opfyldes. Der vil kunne blive krav om, at henholdsvis rettighedshaveren og operatøren skal dokumentere, at de risikoreducerende foranstaltninger medfører, at risici er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Til nr. 42

Kapitelovertskriften til offshoresikkerhedslovens kapitel 4 lyder: "Konstruktion, indretning, udstyr, drift og demontering".

Forslaget til ændring af kapitelovertskriften, hvor der indsættes "Design", præciserer, at kapitel 4 omfatter alle faser af et anlægs livscyklus fra design, over konstruktion, indretning, udstyr, drift, til demontering.

Til nr. 43

§ 33 i offshoresikkerhedsloven stiller krav om, at henholdsvis operatøren og ejeren skal foretage en vurdering og nedbringelse af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser i forbindelse med projektering, konstruktion, indretning og udstyr af et nyt fast anlæg, tilsluttet infrastruktur, en ny rørledning eller ved ændringer af et fast eller et mobilt anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning.

Forarbejderne til den gældende § 33, jf. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 43 (til § 33), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat 30. oktober 2014, indeholder følgende om § 33:

"Forslaget til ændringerne af § 33, stk. 1, indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 13) og nr. 5 (til § 4).

Reguleringen af et mobilt anlæg foreslås indskrevet i henholdsvis lovforslagets § 1, nr. 43 (til § 33, stk. 1, og § 34, stk. 3) og som konsekvens heraf foreslås § 33, stk. 2 og 3, i den nuværende offshoresikkerhedslov, ophævet. Endvidere foreslås rørledninger medtaget, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret, jf. nugældende offshoresikkerhedslovs § 3, stk. 2, og bekendtgørelse nr. 509 af 11. maj 2011. Under hensyn til bl.a. anlæggets eller rørledningens designlevetid skal der så vidt muligt anvendes bedste praksis. Endvidere er indføjet ”design”, idet dette udtryk anvendes i § 27 i forbindelse med anmeldelse af design. Endelig er ”bedst mulige teknologi” ændret til ”bedste praksis” i overensstemmelse med kravet i lovforslagets § 1, nr. 72 (til § 55, stk. 3), hvorefter operatører og ejere i samråd med tilsynsmyndigheden skal udarbejde og revidere standarder og retningslinjer for bedste praksis i forbindelse med styring af risici for større ulykker gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter. Sidstnævnte bestemmelse gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 7.”

Den foreslåede nyaffattelse af § 33 viderefører gældende ret og indeholder alene sproglige ændringer, idet de upræcise udtryk ”projektering” og ”projekteringen” udgår i både stk. 1 og stk. 2, og i stk. 1 erstattes med ”etablering”. I stk. 2 erstattes ”projekteringen” med ”design”, som er et begreb, der er anvendt andre steder i offshoresikkerhedsloven, herunder i § 27, og i overensstemmelse med terminologien anvendt i offshoresikkerhedsdirektivet. Endvidere er det præciseret, at bestemmelsens stk. 2 også gælder for det nye faste anlægs tilsluttede infrastruktur.

Til nr. 44

§ 34 i offshoresikkerhedsloven omhandler forpligtelsen til at foretage en vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser ved driften af anlægget, tilsluttet infrastruktur eller rørledningen og nedbringe disse så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Det er fastsat i § 34, stk. 2, at operatøren og ejeren løbende skal sikre forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser.

§ 37 i offshoresikkerhedsloven bemyndiger beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om risikovurdering, risikoreduktion og om løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet. Bemyndigelsen er udnyttet i

- bekendtgørelse nr. 463 af 25. maj 2016 om beskyttelse mod risici ved eksponering for elektromagnetiske felter i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.,
- bekendtgørelse nr. 1342 af 27. november 2015 om beskyttelse mod udsættelse for biologiske agenser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.,
- bekendtgørelse nr. 1341 af 27. november 2015 om beskyttelse mod risici ved udsættelse for kunstig optisk stråling i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v., samt

- bekendtgørelse nr. 1198 af 23. oktober 2015 om styring af sikkerhed og sundhed m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.

I § 34, stk. 2 og § 37, foreslås tilføjet ”samt niveauet for forebyggelse af større miljøhændelser” for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forhold til operatørens eller ejerens pligter i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

I de nævnte bekendtgørelser vil tilføjjelsen alene få betydning for bekendtgørelse nr. 1198 af 23. oktober 2015 om styring af sikkerhed og sundhed m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v., som vil blive ændret på dette punkt, samtidig med andre ændringer som følge af lovforslaget. Ændringerne vil træde i kraft samtidig med lovforslaget.

Til nr. 45

§ 38, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at et nyt, permanent bemandedt, fast produktionsanlæg i forbindelse med design skal opdeles i hovedområder baseret på vurderingen af risiciene for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i hvert af disse områder.

Det foreslås, at der i § 38, stk. 1, 1. pkt., efter ”fast produktionsanlæg” indsættes: ”med tilsluttet infrastruktur”.

Den foreslåede ændring i § 38, stk. 1, indebærer en præcisering af, at der ved opdelingen i hovedområder også skal tages højde for infrastrukturen, der er tilsluttet det nye, permanent bemandede, faste produktionsanlæg.

Til nr. 46

§ 38, stk. 2, 1. pkt., i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at anlæg, med hensyn til brand og eksplosionsfare, skal inddeles i områder efter faregraden. Bestemmelsen gælder for alle anlæg og derved også de anlæg, der er omfattet af offshoresikkerhedslovens § 38, stk. 1, dvs. nye, permanent bemandede, faste produktionsanlæg. Den faregrad, der henvises til i bestemmelsen, er f.eks. knyttet til risici for eksplosion og brand. Inddelingen skal medvirke til at reducere risikoen for større ulykker. De samme krav indgår i offshoresikkerhedslovens § 38, stk. 1, og der er dermed helt eller delvist sammenfald mellem § 38, stk. 1 og stk. 2, for så vidt angår nye, permanent bemandede, faste produktionsanlæg.

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 38, stk. 2, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 7 (§ 38, stk. 2) i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2008/09, A, L 70, som fremsat 19. november 2008, indeholder følgende om § 38, stk. 2:

”Det præciseres i stk. 2, at bestemmelsen gælder for såvel faste som mobile offshoreanlæg, da ordet »offshoreanlægget« i § 38, stk. 2 og 3, i den gældende offshoresikkerheds-

lov, omfatter både faste og mobile offshoreanlæg, selv om § 38, stk. 1, alene gælder for konstruktion af et fast offshoreanlæg. Dette støttes af bemærkningerne til § 38, stk. 2, i forslaget til offshoresikkerhedsloven (L 45), som blev vedtaget den 15. december 2005 som lov nr. 1424 af 21. december 2005, jf. nedenfor, samt ud fra en forudsætning om, at det ikke giver mening, hvis faste og mobile offshoreanlæg skulle varetage sikkerheds- og sundhedsmiljømæssige hensyn forskelligt. Af bemærkningerne til § 38, stk. 2, i forslaget til offshoresikkerhedsloven (L 45) fremgik: »Bestemmelsen i stk. 2 om fareinddeling af offshoreanlæg svarer til kravene i § 25, stk. 2, i sikkerhedsbekendtgørelsen.«. § 25, stk. 2, i sikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 711 af 16. november 1987 om sikkerhed m.v. på havanlæg) havde følgende ordlyd: »Stk. 2. Havanlægget skal med hensyn til brand- og eksplosionsfare inddeles i områder efter faregraden. Anlægget og udstyret skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med den foretagne områdeinddeling.«. Ifølge denne bestemmelse skelnedes der ikke mellem faste og mobile offshoreanlæg. –Ordet »konstrueres« erstatte af »indrettes«, da offshoresikkerhedsloven ikke regulerer mobile offshoreanlæg i konstruktionsfasen, idet denne finder sted i udlandet og før, der tages stilling til, om offshoreanlægget skal anvendes på dansk område."

Forarbejderne til ændring af den gældende offshoresikkerhedslovs § 38, stk. 2, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 48, i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat 30. oktober 2014, indeholder bl.a. følgende:

"Den gældende § 38 i offshoresikkerhedsloven omhandler konstruktion og indretning af offshoreanlæg, herunder indkvarteringsforhold.

Ændringen af § 38, stk. 2, er en sproglig justering som følge af den nye definition af "anlæg", jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1) og offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19."

Det foreslås, at § 38, stk. 2, nyaffattes, således at bestemmelsen alene kommer til at omfatte anlæg, der ikke er omfattet af offshoresikkerhedslovens § 38, stk. 1.

Dette indebærer, at der i § 38, stk. 1 og stk. 2 bliver en adskillelse mellem på den ene side nye, permanent bemandede, faste produktionsanlæg, og på den anden side øvrige anlægstyper, således, at dobbeltregulering undgås for nye, permanent bemandede, faste produktionsanlæg.

Det foreslås endvidere, at der i lighed med lovforslagets § 1, nr. 45 (ændring af offshoresikkerhedslovens § 38, stk. 1), tilføjes "tilsluttet infrastruktur".

§ 38, stk. 2, 2. pkt., i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at anlægget skal indrettes og anvendes i overensstemmelse med den områdeinddeling, der er foretaget efter § 38, stk. 2, 1. pkt. og omfatter alle anlæg.

Da dette fortsat bør være tilfældet foreslås det, at bestemmelsen videreføres som et nyt § 38, stk. 3, og at der også her tilføjes "tilsluttet infrastruktur".

§ 38, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven fastlægger, at indkvarteringsforhold – i forbindelse med arbejde og ophold på anlæg – skal være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og være indrettet således, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution med henblik på, at de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuldt forsvarlig vis.

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 38, stk. 3, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 7 (§ 38, stk. 3), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2008/09, A, L 70, som fremsat 19. november 2008, indeholder følgende om § 38, stk. 3:

"Det præciseres, at bestemmelsen omfatter både mobile og faste offshoreanlæg med samme begrundelse som bemærkningerne til stk. 2. Endvidere foreslås ordet »afpasset« erstattet af det mere tidssvarende »tilpasset«."

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 38, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 49, i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat 30. oktober 2014, indeholder følgende om § 38, stk. 3:

"Den gældende § 38 i offshoresikkerhedsloven omhandler konstruktion og indretning af offshoreanlæg, herunder indkvarteringsforhold.

Efter den gældende § 38, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven skal indkvarteringsforholdene på faste og mobile offshoreanlæg være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og indkvarteringsforholdene skal være indrettet sådan, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution med henblik på, at de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuldt forsvarlig vis.

Med den foreslåede ændring af § 38, stk. 3, ændres kravene til indkvarteringsforholdene ikke i forhold til gældende ret, men i stedet for, som i den gældende offshoresikkerhedslov, at indkvarteringsforholdene forudsættes at være etableret fysisk på anlægget, foreslås den bredere formulering, der skal forstås således, at indkvarteringsforholdene skal være tilgængelige i forbindelse med arbejde og ophold på et anlæg. Denne ændring har ingen betydning for ophold og arbejde på permanente anlæg, hvor indkvarteringen er placeret fysisk på anlægget, men derimod på ikkepermanente anlæg. Disse er defineret ved, at der ikke finder overnatning sted på selve anlægget, men det udelukker ikke, at overnatning kan ske på f.eks. et skib, hvorfra der er adgang til det ikkepermanente anlæg. Kravene i den foreslåede bestemmelse omfatter således også indkvarteringen på et sådant skib for så vidt angår den del, der anvendes til de ansatte, der arbejder og opholder sig på det ikkepermanente anlæg. Disse skibe beteg-

nes også 'walk to work vessels' og forventes i større grad at blive anvendt fremover i forbindelse med udnyttelse af marginale felter. Ændringen er i overensstemmelse med borehulsdirektivet, hvor "arbejdssted" defineres som arbejdspladser med tilhørende indkvartering, uden at indkvarteringen nødvendigvis skal være fysisk på et anlæg.

Med hensyn til fartøjer, som ikke har til formål at tjene som indkvartering for andre end besætningen på fartøjet, vil bestemmelsen kun være gældende i de tilfælde, hvor fartøjet anses for et anlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1). I øvrige tilfælde vil indkvarteringsforholdene være reguleret i den maritime lovgivning."

Det foreslås, at § 38, stk. 3, videreføres som et nyt § 38, stk. 4, således at "de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuldt forsvarlig vis" ændres til, at "de kan varetage deres arbejdsopgaver på en sådan måde, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt". Derved bliver terminologien i overensstemmelse med den terminologi, der anvendes andre steder i offshoresikkerhedsloven.

Den foreslåede ændring indfører offshoresikkerhedslovens princip om, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser skal nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, det såkaldte ALARP-princip. Dette princip anvendes i stedet for arbejdsmiljølovens begreb "fuldt forsvarligt" eller "forsvarligt". For en nærmere forklaring af ALARP-princippet henvises til de almindelige bemærkninger til forslag til lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. Folketingstidende 2005/06, A, L 45, som fremsat d. 2. november 2005.

Til nr. 47

§ 40

§ 40, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at anlæg og rørledninger skal være forsynet med udstyr, som er nødvendigt for opfyldelse af anlæggets formål. Udstyret skal være placeret, indrettet og kunne anvendes således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici efter identifikation og vurdering er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 40, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven stiller krav om, at udstyret på anlæg skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med den områdeinddeling, der er krævet i offshoresikkerhedslovens § 38, stk. 2, dvs. med hensyn til brand- og eksplosionsfare skal anlæg inddeles i områder efter faregraden.

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 40, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 40 i forslag til offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2005/06, A, L 45, som fremsat 2. november 2005, indeholder følgende:

"Bestemmelserne svarer til § 25 i sikkerhedsbekendtgørelsen. Eksempler på udstyr er redningsudstyr, el-anlæg, løfteanordninger, kommunikationsudstyr, brandslukningsudstyr samt udstyr til overførsel af personel og last."

Sikkerhedsbekendtgørelsen er den tidligere gældende bekendtgørelse nr. 711 af 16. november 1987 om sikkerhed m.v. på havanlæg.

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 40, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 36, i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat 30. oktober 2014, indeholder følgende om § 40:

"§ 40 i offshoresikkerhedsloven omhandler udstyr på anlæg.

I forslaget til ændring af § 31, 1. pkt., § 40, stk. 1, 1. pkt., §§ 56 og 57, foreslås rørledninger medtaget for at videreføre gældende ret.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3)."

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 40, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 53, i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat 30. oktober 2014, indeholder følgende om § 40:

"§ 40 i offshoresikkerhedsloven omhandler udstyr på anlæg.

Forslaget til ændring af § 40 stk. 2, er en sproglig præcisering, således at bestemmelsen kun omfatter "Udstyr på anlæg".

Den foreslåede nyaffattelse af § 40, stk. 1, viderefører gældende ret med den tilføjelse, at tilsluttet infrastruktur også omfattes af kravet om, at være forsynet med udstyr, som er nødvendigt for den tilsluttede infrastrukturens formål. Endvidere foreslås formuleringen "og risici for større miljøhændelser" tilføjet for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

Den foreslåede ændring i stk. 2 er en konsekvensændring på baggrund af ændringerne i lovforslagets § 1, nr. 42 og 43 (ændringer af offshoresikkerhedslovens § 38).

§ 41

§ 41 i offshoresikkerhedsloven stiller krav om, at løbende vedligeholdelse af anlæg og rørledninger skal ske således, at anlægget, rørledningen og det nødvendige udstyr hertil, som er nævnt i offshoresikkerhedslovens § 40, stk. 1, opfylder sikkerheds- og sundhedsmæssige krav fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 41, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser

til § 41, i forslag til offshoresikkerhedsloven, jf. Folketings-tidende 2005/06, A, L 45, som fremsat 2. november 2005, indeholder følgende om § 41:

”Bestemmelsen skal sikre, at offshoreanlæg og udstyr på anlæggene gennem passende vedligeholdelse til stadighed lever op til de krav, der er fastsat i lovgivningen. For at opnå dette vil det være nødvendigt at planlægge vedligeholdet på forhånd (planlagt vedligehold) udover at foretage reparationer (uplanlagt vedligehold). Fastlæggelse af procedurerne for vedligehold sker bl.a. under hensyntagen til leverandørernes eventuelle retningslinier og eventuelle risikovurderinger. Sidstnævnte vil kunne være tilfældet ved vedligehold af rørføringer og bærende konstruktioner på baggrund af korrosionsmålinger (på engelsk benævnt: Risk based inspection).”

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 41, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 54, i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat 30. oktober 2014, indeholder følgende om § 41:

”Den gældende § 41 omhandler løbende vedligeholdelse af anlægget.

Forslaget til ændring af § 41 er en sproglig justering som følge af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Endvidere foreslås rørdledninger tilføjet, således at gældende ret videreføres.”

Den foreslåede nyaffattelse af § 41 viderefører gældende ret med den tilføjelse, at bestemmelsen også gælder for tilsluttet infrastruktur. Endvidere indebærer de foreslåede ændringer en sproglig justering vedrørende krav om opfyldelse af lovgivningen, således at formuleringen svarer til formuleringen de øvrige steder i loven.

Ifølge offshoresikkerhedslovens § 5, stk. 2, har rettighedshaverens pligt til at sikre, at operatøren har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne. Den foreslåede ændring af offshoresikkerhedslovens § 5, stk. 2, indebærer en mere præcis angivelse af, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, operatøren skal opfylde, er de forpligtelser, der er tillagt operatøren i offshoresikkerhedsloven og regler udstedt i medfør af loven.

§ 42

§ 42, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, skal følges i forbindelse med anlægs, brøndes og rørdledningers konstruktion, indretning og udstyr.

§ 42, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven fastlægger, at normer og standarder efter stk. 1 dog kan fraviges i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt for at opnå et højere sikkerheds- og

sundhedsniveau, eller som følge af den tekniske udvikling. Det forudsættes ved fravigelsen, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 42, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 42, i forslag til offshoresikkerhedsloven, jf. Folketings-tidende 2005/06, A, L 45, som fremsat 2. november 2005, indeholder følgende om § 42:

”Ved anerkendte normer og standarder forstås primært internationale standarder (EN, ISO, IEC, API, mv.), men også normer og standarder, der kan være specificerede i regler og vejledninger, f.eks. NORSOK (industristandarder for norsk sokkel) eller særlige danske standarder. Endvidere er IMO-bestemmelser, som f.eks. MODU-koden, også omfattet (IMO står for International Maritime Organization, FN’s internationale søfartsorganisation. MODU står for Mobile Offshore Drilling Units).”

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 42, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 6 (til § 42, stk. 2), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2006/07, A, L 76, som fremsat 15. november 2006, indeholder følgende om § 42:

”Fastlæggelse af normer og standarder er en tidskrævende proces. Den tekniske udvikling vil derfor i visse tilfælde kunne medføre, at normer og standarder ikke kan anvendes på det nyeste udstyr og de nyeste arbejdsmetoder, eller at anvendelsen ikke muliggør de løsninger, som er de bedste i sikkerhedsmæssig eller sundhedsmæssig henseende, og som derfor bør vælges i henhold til ALARP-princippet (”As Low As Reasonably Practicable”). I disse tilfælde er det tilladt at fravige de pågældende normer og standarder. Det er en forudsætning, at virksomheden sikrer og dokumenterer, at den valgte løsning opfylder forudsætningerne i stk. 2.

ALARP-princippet er nærmere uddybet i de almindelige bemærkninger til den nugældende offshoresikkerhedslov, der i bredt omfang er baseret på princippet om, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici skal nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, jf. bl.a. lovens §§ 10 og 23.”

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 42, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 8 (til § 42, stk. 1), i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2008/09, A, L 70, som fremsat 19. november 2008, indeholder følgende om § 42:

”Det foreslås at ændre bestemmelsen om, hvornår der skal anvendes anerkendte normer og standarder i forbindelse med offshoreanlægs konstruktion, indretning og udstyr, idet den gældende bestemmelse er udformet således, at dette kun gælder for bestemte forhold i forbindelse med indretning, som ikke omfatter alle forhold i forbindelse med konstruktion og indretning af anlægget, som har væsentlig betydning

for risikoen for store ulykker. Det foreslås, at dette krav gælder for anlæggets konstruktion, indretning og udstyr i almindelighed. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4. i de almindelige bemærkninger."

Forarbejderne til den gældende offshoresikkerhedslovs § 42, dvs. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 55, i forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2014/15 (1. samling), A, L 49, som fremsat 30. oktober 2014, indeholder følgende om § 42:

"Den gældende § 42 i offshoresikkerhedsloven omhandler anvendelse af anerkendte normer og standarder og en mulig fravigelse heraf, hvis der derved opnås et højere sikkerheds- og sundhedsniveau.

Forslaget til ændring af § 42, stk. 1, er en sproglig justering som følge af den nye definition af "anlæg" og "tilsluttet infrastruktur", jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1 og 29), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19 og nr. 21, samt ændring af § 38, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 47. Endvidere foreslås rørledninger tilføjet, således at gældende ret videreføres, og som noget nyt brønde."

Den foreslåede nyaffattelse af § 42, stk. 1, viderefører gældende ret, idet der dog foreslås tilføjet "og betydning for forebyggelse af større miljøhændelser" for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker. Endvidere foreslås tilsluttet infrastruktur også at være omfattet af kravet.

Den foreslåede nyaffattelse af § 42, stk. 2, viderefører gældende ret med tilføjelse af "eller et højere niveau for forebyggelse af større miljøhændelser" samt "og risici for større miljøhændelser" for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker. Derudover er der foretaget en mindre sproglig præcisering af § 42, stk. 2, 2. led.

Til nr. 48

§ 43 a, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter mv., som der henvises til i regler udstedt i medfør af offshoresikkerhedsloven, ikke indføres i Lovtidende. Bemyndigelsen er udnyttet i

- bekendtgørelse nr. 1341 af 27. november 2015 om beskyttelse mod risici ved udsættelse for kunstig optisk stråling i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.,
- bekendtgørelse nr. 1203 af 23. oktober 2015 om sikkerhedsskiltning og anden form for signalgivning i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter,
- bekendtgørelse nr. 1198 af 23. oktober 2015 om styring af sikkerhed og sundhed m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.,

- bekendtgørelse nr. 1197 af 23. oktober 2015 om beredskab m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.,
- bekendtgørelse nr. 1190 af 9. oktober 2015 om mobile ikkeproduktionsanlæg, der anvendes i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter samt
- bekendtgørelse nr. 842 af 29. juni 2015 om beskyttelse mod støjbelastning m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.

Den foreslåede ændring i § 43 a, stk. 1, indebærer, at bemyndigelsen, udover krav til virksomheder, omfatter de samme krav til anlæg mv., der er angivet i bemyndigelsen i lovens § 43. Der skabes derved ensartethed mellem, hvad bemyndigelsen i § 43 a og bemyndigelsen i § 43 omfatter.

Til nr. 49

§ 44 i offshoresikkerhedsloven giver beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at internationale vedtagelser inden for lovens område og forskrifter fastsat af anerkendte klassifikationselskaber mv. skal være gældende, uanset om de foreligger på dansk. Bemyndigelsen er udnyttet i

- bekendtgørelse nr. 1198 af 23. oktober 2015 om styring af sikkerhed og sundhed m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.,
- bekendtgørelse nr. 1197 af 23. oktober 2015 om beredskab m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.,
- bekendtgørelse nr. 1190 af 9. oktober 2015 om mobile ikkeproduktionsanlæg, der anvendes i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, samt
- bekendtgørelse nr. 842 af 29. juni 2015 om beskyttelse mod støjbelastning m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.

Af forarbejderne til bestemmelsen, dvs. af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 44 i forslaget til offshoresikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2005/06, A, L 45, som fremsat d. 2. november 2005, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter, normer, standarder mv. inden for lovens område skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk. Dette vil i konkrete tilfælde ske gennem udstedelse af en bekendtgørelse, hvor den pågældende forskrift, norm, standard mv. vil indgå som bilag. Virksomheder og borgere vil således blive informeret om sådanne forskrifters gyldighed gennem bekendtgørelser.

I offshorebranchen er engelsk det internationale sprog, og American Petroleum Institute er normsættende på en lang række områder vedrørende konstruktion og drift af anlæg. Eventuelle regler fra andre lande eller institutioner uden for det angelsaksiske område vil på grund af branchens internationale orientering foreligge på engelsk. Der er tale om regler af teknisk karakter, som retter sig mod en mindre kreds af professionelle brugere, der vil være bekendt med engelsk. Der findes således allerede en række standarder om tekniske krav til udstyr affattet på engelsk i anvendelse i den danske

offshorebranche. En lignende bestemmelse findes i øvrigt i søfartslovgivningen. Bestemmelsen omfatter også normer og standarder, der indeholder krav til arbejdets udførelse, f.eks. i forbindelse med olie- og gasbehandlingsprocesser, bore- og brøndoperationer. Der vil udelukkende være tale om forskrifter, som retter sig mod professionelle, såsom internationalt anerkendte normer og standarder, som nævnt i offshoresikkerhedslovens §§ 42 og 54. En oversættelse af sådanne normer og standarder til dansk vil kunne indebære en risiko for ensartethed og vil dermed bl.a. kunne have sikkerhedsmæssig betydning. Manglende overholdelse af bestemmelser i forskrifter, der sætter sådanne engelsksprogede normer eller standarder i kraft, vil ikke blive strafbelagt, jf. offshoresikkerhedslovens § 72, stk. 1.

Ud fra ovenstående bemærkninger fremgår det, at der med bestemmelsen er tænkt på de samme internationale vedtægter og tekniske specifikationer, som er omfattet af offshoresikkerhedslovens § 43 a. For at tydeliggøre dette foreslås § 44 nyaffattes, så det bliver tydeliggjort i lovens tekst, at bestemmelsen omfatter de samme forhold som offshoresikkerhedslovens § 43 a.

Til nr. 50

Offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 1, indeholder krav om, at operatøren henholdsvis ejeren skal udarbejde en intern beredskabsplan for imødegåelse af konsekvenser af ulykker og faresituationer på et anlæg og tilsluttet infrastruktur. Planen skal udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelser udstedt i medfør af lovens § 45 b.

Forslaget til ændring af § 45, stk. 1, er en korrektion af paragrafhenvielsen fra § 45 b til § 45 a, idet hjemmelsbestemmelsen til at fastsætte regler for den interne beredskabsplan fremgår af § 45 a, ikke af § 45 b.

Til nr. 51

§ 45 b, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om, at beskæftigelsesministeren, efter forhandling med miljø- og fødevareministeren og vedkommende minister og i samarbejde med henholdsvis operatøren og ejeren, skal udarbejde en ekstern beredskabsplan, der dækker alle offshore olie- og gasaktiviteter, for så vidt angår evakuering og redning af personer, hvorved dele af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 29, stk. 1, gennemføres. Forhandlingen med relevante ressortministre, som bl.a. omfatter miljø- og fødevareministeren, er for at sikre, at der ikke er konflikt eller overlap med beredskabsplanen udarbejdet af de øvrige ministre, idet f.eks. de dele af den eksterne beredskabsplan, der vedrører bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet, reguleres af havmiljøloven og dermed er under miljø- og fødevareministerens ressort. Vedkommende minister kan f.eks. være forsvarsministeren.

Planen, der skal udarbejdes, skal ifølge offshoresikkerhedsdirektivets artikel 29, stk. 1, præcisere koncessionshavernes og operatørernes rolle og finansielle forpligtelser. Således er

myndighedernes indsats begrænset til at yde støtte, hvor operatørens eller ejerens egen indsats ikke rækker.

De foreslåede ændringer i § 45 b, stk. 1, indebærer dels en præcisering af, at det kun er de relevante operatører og ejere, som beskæftigelsesministeren skal samarbejde med, dels en udvidelse af de offshore olie- og gasaktiviteter, der er omfattet af bestemmelsen. Dette har baggrund i, at den del af beredskabsplanen, der udarbejdes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med relevante ressortministre, og som alene dækker offshore olie- og gasaktiviteter, for så vidt angår evakuering og redning af personer, ikke nødvendigvis er tilstrækkelig. Der kan f.eks. også være tale om slukningsindsats fra fartøjer i forbindelse med brand på anlæg, hvor operatørens eller ejerens egne foranstaltninger ikke er tilstrækkelige. Derved opnås også en mere tekstnær implementering af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 29, stk. 1, idet det heri fremgår, at planen skal dække alle anlæg eller tilsluttet infrastruktur og alle områder under medlemsstatens jurisdiktion.

Til nr. 52

Offshoresikkerhedslovens § 45 b stiller krav om, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med miljø- og fødevareministeren og vedkommende minister og i samarbejde med henholdsvis operatøren og ejeren skal udarbejde en ekstern beredskabsplan, der dækker alle offshore olie- og gasaktiviteter, for så vidt angår evakuering og redning af personer.

Forslaget til nyt § 45 b, stk. 2, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 30, stk. 3, der kræver, at medlemsstaterne indsamler oplysninger i løbet af beredskabsindsatsen for at kunne foretage en grundig undersøgelse af større uheld efter direktivets artikel 26. Idet det er Myndighedernes Beredskabskomité, jf. offshoresikkerhedslovens § 59, der har til opgave at koordinere myndighedernes indsats efter den eksterne beredskabsplan, foreslås det, at det er tilsynsmyndigheden, der skal sikre, at der i løbet af beredskabsindsatsen indsamles de nødvendige oplysninger, for at der efterfølgende kan foretages en grundig undersøgelse af større ulykker mv. af Havarikommissionen.

Til nr. 53

Af offshoresikkerhedslovens § 46, stk. 2, fremgår, at de ansatte eller repræsentanter for disse skal inddrages i planlægning af arbejdets udførelse, planlægning af indretning af arbejdspladser og planlægning af ændringer af anlægget, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Der er med den foreslåede ændring i § 46, stk. 2, alene tale om en sproglig præcisering af, at ”sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold” ændres til ”sikkerheds- og sundhedsmæssige risici”, en terminologi, der anvendes andre steder i offshoresikkerhedsloven i overensstemmelse med offshoresikkerhedslovens princip om, at risici skal nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt (risikostyring).

Til nr. 54

§ 50, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven omhandler arbejdsgiverens pligt til at sikre, at de ansatte er tilstrækkeligt instruerede, og at de besidder den kompetence, der sikrer, at deres arbejdsfunktioner på anlægget kan varetages sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Den foreslåede ændring i § 50, stk. 2, indebærer sproglige justeringer. Udtrykket ”den kompetence” foreslås ændret til ”de kompetencer”, idet der som udgangspunkt altid vil kræves flere kompetencer for at kunne varetage et bestemt job. Det foreslås i stedet for begrebet ”fuldt forsvarligt” at indføre offshoresikkerhedslovens princip om, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser skal nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, det såkaldte ALARP-princip. Dette princip anvendes i stedet for arbejdsmiljølovens begreb ”fuldt forsvarligt” eller ”forsvarligt”. For en nærmere forklaring af ALARP-principet henvises til de almindelige bemærkninger til forslag til lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. Folketingstidende 2005/06, A, L 45, som fremsat d. 2. november 2005. Endvidere foreslås formuleringen ”og risici for større miljøhændelser” tilføjet for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

Til nr. 55

§ 52, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven bemyndiger beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om registrering og anmeldelse af ulykker, forgiftningstilfælde, erhvervs sygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning. Bemyndigelsen er udnyttet i

- bekendtgørelse nr. 1342 af 27. november 2015 om beskyttelse mod udsættelse for biologiske agenser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.,
- bekendtgørelse nr. 1341 af 27. november 2015 om beskyttelse mod risici ved udsættelse for kunstig optisk stråling i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v. samt
- bekendtgørelse nr. 1196 af 9. oktober 2015 om registrering og anmeldelse af ulykker m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.

I § 52, stk. 1, foreslås tilføjet ”og af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser” for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

Ændringen indebærer, at der skabes hjemmel til at fastsætte krav vedrørende større miljøhændelser i de nævnte bekendtgørelser. Bekendtgørelse nr. 1196 af 9. oktober 2015 om registrering og anmeldelse af ulykker m.v. i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v. indeholder allerede krav om anmeldelse af hændelser af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, idet der i bekendtgørelsen henvises til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 1112/2014 af 13. oktober 2014 om fastlæggelse af et fælles

format for udveksling af oplysninger om indikatorer for større farer gennem operatører og ejere af offshore olie- og gasanlæg og et fælles format for medlemsstaternes offentliggørelse af oplysninger om indikatorer for større farer, hvori kravet er fastlagt.

Til nr. 56

§ 52, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven bemyndiger beskæftigelsesministeren til, efter forhandling med miljø- og fødevarerministeren, at fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse til Europa-Kommissionen af oplysninger om større ulykker.

Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1193 af 9. oktober 2015 om Arbejdstilsynets opgaver og beføjelser i henhold til offshoresikkerhedsloven.

Forslaget til tilføjelsen i § 52, stk. 2, udvider bemyndigelsen til også at omfatte regler om offentliggørelse og videregivelse til Europa-Kommissionen af andre oplysninger af betydning for risici for større ulykker. En sådan udvidet bemyndigelse vurderes at være i bedre overensstemmelse med offshoresikkerhedsdirektivets bilag IX, pkt. 3.

Til nr. 57

§ 54, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven fastlægger, at anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning for arbejdets udførelse, skal følges.

Det foreslås, at ordlyden i § 54, stk. 1, ændres, således at det kommer til at fremgå af lovtæksten, at anerkendte normer og standarder, som har betydning for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser, skal følges.

Forslaget indebærer en understregning af gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 58

§ 54, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven fastlægger, at normer og standarder efter stk. 1 kan fraviges i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt for at opnå et højere sikkerheds- og sundhedsniveau, eller som følge af den tekniske udvikling. Det forudsættes ved fravigelsen, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

I § 54, stk. 2, foreslås tilføjet formuleringerne ”og et højere niveau for forebyggelse af større miljøhændelser” for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

Til nr. 59

Overskriften efter § 55 i offshoresikkerhedsloven lyder: ”Demontering af faste anlæg”.

Forslaget til ændring af *overskriften* efter § 55 i form af indsættelse af ” mv.” er en konsekvens af, at tilsluttet infrastruktur også foreslås omfattet af de efterfølgende bestemmelser.

Til nr. 60

§ 56 i offshoresikkerhedsloven stiller krav om, at demontering af et fast anlæg eller en rørledning skal planlægges og udføres på en måde, så de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved arbejdet identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 57 i offshoresikkerhedsloven giver ministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om demontering af faste anlæg eller en rørledning. Hjemlen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1338 af 26. november 2015 om drift af anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.

Den foreslåede tilføjelse af ”tilsluttet infrastruktur” i § 56 indebærer, at demontering af et fast anlægs tilsluttede infrastruktur også er omfattet af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring i § 57 er en direkte konsekvens af den foreslåede ændring i § 56.

Til nr. 61

§ 60, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven fastslår, at beskæftigelsesministeren nedsætter en havarikommission, der skal undersøge større ulykker.

§ 60, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven bemyndiger beskæftigelsesministeren til at pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som ikke er omfattet af offshoresikkerhedslovens § 60, stk. 1, og som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1194 af 9. oktober 2015 om Havarikommissionen for større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter m.v.

I § 60, stk. 2, foreslås tilføjet formuleringen ”eller af interesse for forebyggelse af større miljøhændelser” for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forbindelse med forebyggelse af større ulykker. Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 62

Efter offshoresikkerhedslovens § 65, stk. 1, skal rettighedshaveren, operatøren, ejeren og andre virksomheder betale myndighedernes udgifter ved myndighedernes opgaver efter loven. Ved ”udgifter” forstås dels de direkte omkostninger, som tilsynsmyndigheden har haft i forbindelse med opgaven, dels betaling for det antal timer, tilsynsmyndigheden

har anvendt til opgaven ud fra en fastsat timesats. Ved ”opgaver” forstås udarbejdelse af forvaltningsretlige afgørelser i forbindelse med tilsyn og på baggrund af ansøgninger om godkendelser eller tilladelser. Vejledning fra myndighedens side i f.eks. fortolkning af lovgivningen, er ikke omfattet.

Eksempel på direkte omkostninger ved tilsyn offshore vil være transport til og fra anlæg samt kost og logi på anlægget. I praksis dækker operatører og ejere disse omkostninger ved at stille transport til og fra anlæg, samt kost og logi til rådighed. Men tilsynsmyndigheden kunne godt vælge at transportere sig til og fra anlægget med et andet transportmiddel efter eget valg, og så skal operatør eller ejer betale omkostningerne herved.

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 2, fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at operatører og ejere stiller transport til rådighed for den kompetente myndighed eller enhver person, der handler under ledelse af den kompetente myndighed til eller fra anlæg eller fartøj, der er forbundet med olie- og gasaktiviteter, samt kost og logi og andre fornødenheder ved besøg på anlæggene.

Denne bestemmelse er ikke direkte implementeret i offshoresikkerhedsloven, men de facto implementeret ved den praksis, der er nævnt ovenfor.

Forslaget til nyt § 65, stk. 2, implementerer offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 2, direkte i loven. Derved præciseres den gældende praksis.

Til nr. 63

Offshoresikkerhedslovens § 65, stk. 2, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om betaling af myndighedernes udgifter i henhold til lovens § 65, stk. 1. Denne bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1032 af 23. august 2007 om refusion af udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med kulbrinteaktiviteter m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 920 af 14. juli 2010.

Den foreslåede ændring af § 65, stk. 2, som bliver *stk. 3*, er en konsekvens af indførelsen af det nye *stk. 2*. Således foreslås det, at ministeren – foruden at kunne fastsætte regler om betaling af myndighedernes udgifter – også bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om de pligter, der i henhold til forslaget *stk. 2* påhviler henholdsvis operatøren og ejeren. Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om refusion af myndighedernes udgifter til transport, kost og logi.

Til nr. 64 og 65

Offshoresikkerhedslovens § 70, stk. 1, hjemler straf for den rettighedshaver, operatør, ejer, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhed og anlægschef, der ikke sørger for at identificere og vurdere risici, føre tilsyn samt give instruktion og nødvendig oplæring i henhold til de bestemmelser, der er straffebelagt, jf. § 70, stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslås, at § 70, stk. 1, og § 70, stk. 1, nr. 1-3, ændres således, at de nævnte pligtsubjekter skal sikre, at risici identificeres og vurderes, at der føres tilsyn eller gives instruktion eller oplæring i henhold til de i § 70, stk. 1, nr. 1-3, nævnte bestemmelser.

Forslaget indebærer, at begrebet ”sørger for” erstattes med begrebet ”sikrer”, idet begrebet ”sikre” anvendes i de bestemmelser, som straffebelægges i § 70, stk. 1. Der er ikke hermed tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring.

Til nr. 66

Offshoresikkerhedslovens § 62, stk. 2, fastsætter, at enhver, der er pålagt pligter i medfør af loven efter anmodning skal give tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for uøvelsen af deres virksomhed. Dette gælder også personer, der handler på vegne af dem, som er pålagt pligter efter loven. Lovens § 62, stk. 2, fastsætter, at det påhviler enhver, der er pålagt pligter efter loven, at yde tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommissionen al fornøden bistand ved deres undersøgelser. Bestemmelsen er ikke strafbelagt.

Det foreslås, at bestemmelsen strafbelægges ved, at der fastsættes et ny § 70, stk. 2, hvorefter den, der undlader efter anmodning at give oplysninger efter § 62, stk. 1, eller ikke yder fornøden bistand til tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen eller Havarikommissionen efter § 62, stk. 2, (ex på bistand) straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Dette gælder også personer, som handler på vegne af dem, som er pålagt pligter efter loven.

Der sker oprykning af de efterfølgende stykker, således, at stk. 2-9 herefter bliver stk. 3-10.

Endvidere indebærer forslaget, at enhver, der er pålagt pligter efter loven, samt enhver, der handler på disses vegne, som ikke yder tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommissionen den fornødne bistand (f.eks. giver adgang til resultaterne af en undersøgelse, som virksomheden har fået udført af en ekstern part eller lignende) i forbindelse med deres undersøgelser efter § 62, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Med tilføjelsen af det nye § 70, stk. 2, opnås samme retstilstand som efter arbejdsmiljøloven.

Til nr. 67

Offshoresikkerhedslovens § 70, stk. 3, nr. 1, fastsætter, at den, der overtræder de nærmere angivne bestemmelser eller EU-forordninger vedrørende forhold inden for lovens område, kan straffes med bøde eller fængsel op til 1 år.

Det foreslås at § 70, stk. 3, nr. 1, som bliver § 70, stk. 4, nr. 1, ændres således at § 18 a, stk. 2, føjes til rækken af bestemmelser, hvoraf overtrædelse kan straffes med bøde eller fængsel op til 1 år.

Forslaget indebærer, at der kan straffes med bøde eller fængsel op til 1 år, hvis fartøjer, herunder fangstredskaber, bringes ind i eller befinder sig i en sikkerhedszone. Begrebet sikkerhedszone er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 26.

Straffesubjektet efter § 18 a, stk. 2, er den, som navigerer fartøjet, dvs. den person, som sejler det ind i sikkerhedszonen.

Endvidere vil skibsføreren, hvis denne ikke selv navigerer fartøjet, fartøjets reder samt den, som forestår fartøjets sikkerhedsledelse, hvis dette er en anden end rederen, kunne straffes, hvis den pågældende har tilsidesat sin pligt til at sikre, at bestemmelsen kan overholdes. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende har lagt en kurs, der fører ind i en sikkerhedszone eller ikke har sikret, at den, der navigerer, har adgang til information om eksisterende sikkerhedszoner. Den pågældende information offentliggøres i Efterretninger for Søfarende, der udgives af Søfartsstyrelsen.

Til nr. 68 og 69

Det følger af offshoresikkerhedslovens § 71, stk. 1, nr. 1, at der som udgangspunkt kan pålægges den enkelte arbejdsgiver bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom, hvis arbejdsgiveren ikke sørger for at identificere og vurdere risici efter § 10, stk. 1, eller § 35. Det følger endvidere af § 71, stk. 1, nr. 2, at arbejdsgiveren på samme ansvarsgrundlag kan pålægges bødeansvar, hvis arbejdsgiveren ikke sørger for at føre tilsyn efter § 10, stk. 2.

Det foreslås, at § 71, stk. 1, nr. 1, ændres således, at arbejdsgiveren skal sikre, at risici identificeres og vurderes, og at § 71, stk. 1, nr. 2, ændres således, at arbejdsgiveren skal sikre, at der føres tilsyn efter lovens § 10, stk. 2.

Forslaget indebærer, at begrebet ”sørger for” erstattes med begrebet ”sikrer”, idet begrebet ”sikre” anvendes i de bestemmelser, som er strafbelagt, jf. § 71, stk. 1. Der er ikke hermed tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring.

Til nr. 70

Offshoresikkerhedslovens § 73 fastsætter, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Påleggelse af strafansvar efter straffelovens 5. kapitel forudsætter, at der inden for den juridiske persons virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås tilføjet et nyt stk. 2, hvor det i § 73, stk. 2, 1. pkt., foreslås, at skibsføreren og styrmanden i forbindelse med overtrædelse af § 18 a altid anses for at være knyttet til rederen ved påleggelse af strafansvar efter stk. 1.

Forslaget indebærer, at skibsføreren og styrmanden altid anses for knyttet til rederiet i tilfælde af en overtrædelse af for-

buddet om indsejling i sikkerhedszoner efter forslaget § 1, nr. 20. Rederiet/rederen vil oftest være en juridisk person.

Det foreslås i § 73, stk. 1, 2. pkt., at hvis der er udstedt overensstemmelsesdokument i henhold til den internationale kode for sikker skibsdrift til en anden organisation eller person, anses skibsføreren eller styrmanden tillige for at være knyttet til den, som dokumentet er udstedt til.

Forslaget indebærer, at skibsføreren og styrmanden tillige anses for knyttet til det selskab, som forestår fartøjets sikkerhedsledelse, hvis dette selskab ikke bliver anset for at være reder. Et overensstemmelsesdokument er et dokument, som udstedes til ejeren af skibet eller en hvilken som helst anden organisation eller person, som f.eks. bare-boat befragteren, som har overtaget ansvaret for driften af skibet fra rederen, og som i forbindelse med denne ansvarsovertagelse har erklæret sig indforstået med hensyn til overtagelsen af alle pligter og ansvarsområder, som den internationale kode for sikker skibsdrift pålægger, og som dokumenterer, at kravene i koden er opfyldt.

Det foreslås i § 73, stk. 1, 3. pkt., at hvis fartøjet er omfattet af definitionen på et anlæg, anses skibsføreren og styrmanden altid for at være tilknyttet dette anlægs ejer.

Forslaget indebærer, at skibsføreren og styrmanden tillige anses for knyttet til anlæggets ejer i de tilfælde, hvor fartøjet anses som et anlæg, jf. definitionen i offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 1 og 6. Det vil ofte være rederen, men kan også være en anden juridisk person. Den foreslåede ændring af offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, nr. 1, jf. forslaget § 1, nr. 2, har ingen betydning i den henseende.

Til § 2

Til nr. 1

I kontinentalsokkelovens § 4 g bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om oprettelse af sikkerhedszoner omkring anlæg, som anvendes til udforskning eller udnyttelse af naturforekomster på kontinentalsoklen. Zonerne kan højst have en udstrækning af 500 m omkring de pågældende anlæg målt fra ethvert punkt på disses ydre kant. Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte forskrifter for sejlads i

sikkerhedszoner og herunder forbyde uvedkommende skibe adgang hertil.

Denne hjemmel er udnyttet i bekendtgørelse nr. 657 af 30. december 1985 om sikkerhedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare, som også har hjemmel i lov om skibsfartens betryggelse.

I forslaget til indsættelse af § 4 g, stk. 2, undtages anlæg, der er omfattet af offshoresikkerhedsloven, fra bestemmelsen i kontinentalsokkelovens § 4 g, stk. 1. Dette betyder også, at hjemlen til at forbyde skibe at sejle ind i sikkerhedszoner omkring disse anlæg er undtaget fra bestemmelsen i § 4 g, stk. 1. Etablering af sikkerhedszoner omkring disse anlæg og regulering af sejlads i disse sikkerhedszoner vil i stedet blive omfattet af offshoresikkerhedsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil, samt de almindelige bemærkninger, jf. pkt. 1.2.2.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft d. 1. januar 2018 ud fra en forventning om lovforslagets endelige vedtagelse i løbet af efteråret 2017. Med dette tidspunkt overholdes samtidig regeringens beslutning om ikrafttrædelse af erhvervsrettet regulering på to faste årlige terminer, d. 1. januar og d. 1. juli.

Til stk. 2

Det foreslås i stk. 2, at regler fastsat i medfør af offshoresikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 1. juli 2015, som ændret ved § 40 i lov nr. 426 af 18. maj 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne skal straffes efter de hidtil gældende regler.

Offshoresikkerhedsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Derfor er der valgt ikke at indsætte bestemmelse om territorial gyldighed.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I offshoresikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 1. juli 2015, som ændret ved § 40 i lov nr. 426 af 18. maj 2016, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2. §§ 5-37, § 38, stk. 2 og 3, og §§ 39-74 og 77 finder tillige anvendelse på aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, jf. § 3, stk. 1, nr. 1 og 29, hvis aktiviteterne er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og disse medfører sikkerheds- eller sundhedsmæssige risici.

§ 3. I denne lov forstås ved:

1) Anlæg: En fast eller mobil indretning, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter eller en kombination af sådanne indretninger, som permanent er indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer. Anlæg omfatter ikke mobile indretninger, når de er under forsejling eller bugsering.

2) Anlægschef: Den arbejdsleder, der på henholdsvis operatørens og ejerens vegne forestår den daglige drift af et anlæg.

3-4) ---

5) Efterforskning: Boring i et prospekt og tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter.

6-15) ---

16) Offshore olie- og gasaktiviteter: Alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger, herunder design, planlægning, bygning, installation offshore, drift, ændringer og demontering heraf, i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore.

17-24) ---

25) Sikkerheds- og miljøkritiske elementer: Anlægsdele, udstyr eller komponenter, herunder computerprogrammer, hvis formål er at forebygge eller begrænse følgerne af en større ulykke, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til en større ulykke.

26) Sikkerhedszone: Et område inden for en afstand af 500 m fra enhver del af anlægget.

1. I § 2, stk. 2, indsættes efter »sundhedsmæssige risici«: »eller risici for større miljøhændelser«.

2. § 3, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Anlæg: En fast eller mobil indretning, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter, herunder indkvarteringsfaciliteter på tilknyttede fartøjer, som den ansatte efter omstændighederne har adgang til i forbindelse med arbejdet på den faste eller mobile indretning, eller en kombination af sådanne indretninger, som permanent er indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer. Fartøjer anses ikke for anlæg, bortset fra boreskibe, flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder, samt fartøjer, hvorfra der udføres offshore olie- og gasaktiviteter, der indebærer risici for større ulykker, og hvor offshore olie- og gasaktiviteterne udføres uden tilknytning til et anlæg.«

3. I § 3, stk. 1, nr. 2, ændres »henholdsvis operatørens og ejerens« til: »operatørens eller ejerens«.

4. § 3, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) Efterforskning: Boring af brønde i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter, frem til permanent lukning af sådanne brønde.«

5. § 3, stk. 1, nr. 16, affattes således:

»16) Offshore olie- og gasaktiviteter: Alle aktiviteter i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore, herunder design, planlægning, bygning, installation offshore, drift, ændringer og demontering af anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger.«

6. I § 3, stk. 1, nr. 25, ændres »Anlægsdele, udstyr eller komponenter« til: »Elementer«.

7. § 3, stk. 1, nr. 26, affattes således:

27-28) ---

29) Tilsluttet infrastruktur: Inden for sikkerhedszonen

a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget,

b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget,

c) ethvert tilsluttet rørledningssystem eller

d) enhver anden tilsluttet konstruktion, der anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.

30-32) ---

§ 3. Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvad der forstås ved alvorlig personskade.

§ 5. Rettighedshaveren skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Rettighedshaveren skal sikre, at operatøren har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 3. For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelserne efter stk. 1 og 2 rettighedshaverne i fællesskab.

§ 7. Henholdsvis operatøren og ejeren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal henholdsvis operatøren og ejeren sikre, at der føres tilsyn med, at entreprenører planlægger og udfører arbejdet således, at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, herunder at relevante dele af det i § 19 nævnte ledelsessystem følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

»26) Sikkerhedszone: Et område inden for en afstand af 500 m fra enhver del af et anlæg, eller fra enhver del af et anlægs tilsluttede infrastruktur. Dette gælder dog ikke tilsluttet infrastruktur omfattet af nr. 29, litra b og c.«

8. § 3, stk. 1, nr. 29, affattes således:

»29) Tilsluttet infrastruktur:

a) Inden for et anlægs sikkerhedszone eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget: enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget,

b) Inden for et anlægs sikkerhedszone: ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget,

c) Inden for et anlægs sikkerhedszone: ethvert tilsluttet rørledningssystem, eller

d) Inden for et anlægs sikkerhedszone eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget: enhver anden tilsluttet konstruktion, der anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.«

9. § 3, stk. 3, ophæves.

10. I § 5, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 8, stk. 5, § 9, 2. pkt., § 10, stk. 1 og 3, 1. pkt., § 11, stk. 2, § 12, stk. 1, 1. pkt., § 13, stk. 1, 2. pkt., § 19 a, stk. 3, § 23, stk. 7, 1. pkt., § 34, stk. 3, § 35, § 36, § 51, stk. 3, § 53, § 54, stk. 2, 2. pkt., § 56 og § 70, stk. 2, indsættes efter »sundhedsmæssige risici«: »og risici for større miljøhændelser«.

11. I § 5, stk. 2, ændres »de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser« til: »de forpligtelser«, og efter »denne« indsættes: »i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven«.

12. I § 5, stk. 3, ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg«.

13. I § 7, 1. pkt., indsættes efter »sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning«: »og af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser«.

§ 9. Entreprenøren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den pågældende entreprenør sikre, at der føres tilsyn med, at entreprenører, der udfører arbejde for denne, planlægger og udfører arbejdet i overensstemmelse med krav fastsat i lovgivningen, herunder at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 11. Anlægschefen har det øverste sikkerheds- og sundhedsmæssige ansvar på anlægget og skal sikre, at anlægget drives i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Stk. 2-4. ---

§ 12. Øvrige arbejdsledere skal hver især medvirke til, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med arbejdet identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt inden for det arbejdsområde, som vedkommende leder. Arbejdslederen skal sikre, at de foranstaltninger, der træffes for at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, virker efter deres hensigt.

Stk. 2-3. ---

§ 13. De ansatte skal deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed, jf. § 46. Endvidere skal de ansatte medvirke til, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt inden for deres arbejdsområde, herunder at de foranstaltninger, der træffes for at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, virker efter deres hensigt.

Stk. 2-5. ---

§ 14. Arbejdsgiveren skal sikre, at en ansat under hensyntagen til sin viden og adgang til arbejdsudstyr selv har mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at undgå følger af en alvorlig og umiddelbar fare for sin egen eller andres sikkerhed, når det ikke er muligt at kontakte arbejdslederen eller anlægschefen.

Stk. 2-3. ---

§ 16. Alle ombordværende på et anlæg skal rette sig efter de procedurer, som er fastsat for arbejde og ophold på anlægget, og skal respektere de foranstaltninger, som er truffet vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

§ 18. Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Den, der udbyder en tjenesteydelse, skal ved udarbejdelsen af sit udbudsmateriale i forbindelse med udbuddet påse, at der er taget hensyn til sikkerheden og sundheden ved opgavens udførelse. Udbyder skal endvidere sikre, at ud-

14. I § 9, 1. pkt., indsættes efter »sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning«: »og af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser«, og i § 9, 2. pkt., ændres »overensstemmelse med krav fastsat i lovgivningen« til: »overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven«.

15. I § 11, stk. 1, ændres »overensstemmelse med gældende lovgivning« til: »overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven«.

16. I § 12, stk. 1, 2. pkt., ændres »sikkerheds- og sundhedsmæssige risici« til: »risiciene«.

17. I § 13, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici«: »og risici for større miljøhændelser« og »reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici« ændres til: »reducere risiciene«.

18. I § 14, stk. 1, ændres »arbejdsudstyr« til: »udstyr«.

19. I § 16 ændres »vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold« til: »for at nedbringe sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser«.

20. I § 18, stk. 5, 2. pkt., ændres »forhold« til: »risici og risici for større miljøhændelser«.

budsmaterialet indeholder relevante oplysninger om særlige, væsentlige sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, der er forbundet med opgavens udførelse, med henblik på at den, der udfører opgaven, får kendskab hertil.

Stk. 6. Udbyder skal i øvrigt medvirke til, at den udbudte opgave kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt af den arbejdsgiver, der har fået opgaven tildelt.

Stk. 7. ---

Kapitel 3

Styring af sikkerhed og sundhed

21. I § 18, stk. 6, ændres »sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt« til: »således, at de sikkerheds- og sundmæssige risici og risici for større miljøhændelser nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt«.

22. *Overskriften* til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser«.

23. I *kapitel 3* indsættes før overskriften før § 19:

»*Sikkerhedszoner*

§ 18 a. Anlæg og tilsluttet infrastruktur, der er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 29, litra a og d, er omgivet af en sikkerhedszone.

Stk. 2. Fartøjer, herunder fangstredskaber eller lignende, må ikke bringes ind i eller befinde sig i sikkerhedszonerne efter stk. 1. Ansvar for overholdelsen af denne bestemmelse påhviler den, der navigerer fartøjet. Endvidere skal skibsføreren, hvis denne ikke selv navigerer fartøjet, fartøjets reder samt den, som forestår fartøjets sikkerhedsledelse, hvis dette er en anden end rederen, sikre, at bestemmelsen kan overholdes.

Stk. 3. Stk. 2 gælder dog ikke for et fartøj, der sejler ind i eller opholder sig i sikkerhedszonen

1) i forbindelse med nedlægning, inspektion, test, reparation, vedligeholdelse, ændring, fornyelse eller fjernelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning i eller nær sikkerhedszonen,

2) for at levere tjenesteydelser til eller transportere personer eller varer til eller fra anlægget,

3) for at inspicere anlægget eller tilsluttet infrastruktur i den pågældende sikkerhedszone i henhold til tilsynsmyndighedens tilladelse,

4) i forbindelse med redning af eller forsøg på at redde liv eller ejendom,

5) på grund af uvejr,

6) fordi det er i havsnød, eller

Ledelsessystem for sikkerhed og sundhed

§ 19. Stk. 1-2. ---

§ 19. Henholdsvis operatøren og ejeren skal etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Ledelsessystemet skal sikre og dokumentere, at bestemmelserne fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven overholdes.

Stk. 2. ---

§ 19 a. Henholdsvis operatøren og ejeren skal udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med olie- og gasaktiviteter.

Stk. 2-5. ---

§ 23. Henholdsvis operatøren og ejeren skal udarbejde en sikkerheds- og sundhedsredegørelse for anlæg tilsluttet infrastruktur og rørledninger. Redegørelsen skal som minimum indeholde følgende elementer:

1) Identifikation af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, jf. §§ 34 og 36, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med anlægget, tilsluttet infrastruktur og rørledningen.

2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.

3) Påvisning af, at de risici, der er nævnt i nr. 1, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget og tilsluttet infrastruktur er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret flugt, evakuering og redning til et sikkert sted af de ombordværende på anlægget kan finde sted i kritiske situationer.

4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 19, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes.

5) Beskrivelse af ordningen for uafhængig verifikation, jf. § 21.

6) Den interne beredskabsplan, som er udarbejdet efter § 45 og regler udstedt i medfør af § 45 b, stk. 2, i denne lov og § 34 a, stk. 3, i havmiljøloven, eller en fyldestgørende beskrivelse af planen.

Stk. 2-3. ---

7) hvis anlæggets operatør, anlæggets ejer eller tilsynsmyndigheden har givet sit samtykke.«

24. Overskriften før § 19 affattes således:
» Ledelsessystem«.

25. I § 19, stk. 1, ændres »sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser« til: »styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser«.

26. I § 19 a, stk. 1, ændres »sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser« til: »styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser«,« og indsættes efter »i forbindelse med«: »offshore«.

27. I § 23, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlæg, tilsluttet infrastruktur« til: »anlæg med eventuel tilsluttet infrastruktur«.

28. I § 23, stk. 1, nr. 4, og § 32 c, stk. 3, ændres »heraf« til: »af loven«.

29. I § 23, stk. 4, udgår »af et ikkeproduktionsanlæg«.

Stk. 4. Henholdsvis operatøren og ejeren af et ikkeproduktionsanlæg skal sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget, hvor sådanne findes, inddrages i udarbejdelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer heraf, jf. stk. 1, 3 og 5, og at dette dokumenteres i form af en sammenfatning af, hvordan inddragelsen har fundet sted.

Stk. 5-6. ---

Stk. 7. Såfremt drift af et fast anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning planlægges videreført efter udløbet af disses designlevetid, skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres, og det skal heri godtgøres, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets eller rørlledningens fortsatte drift er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Den planlagte driftsperiodes forventede længde skal fremgå af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Stk. 8. ---

Stk. 9. Henholdsvis operatøren og ejeren skal gennemføre foranstaltninger af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning og foranstaltninger af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

§ 27. *Stk. 1-2.* ---

Stk. 3. Anmeldelse efter stk. 1, nr. 1-3, skal indsendes til tilsynsmyndigheden så tidligt som muligt i projekteringsfasen, således at tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold og forebyggelse af større miljøhændelser kan indgå i færdiggørelsen af designet og i den efterfølgende sikkerheds- og sundhedsredegørelse efter § 23, stk. 1.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal hurtigst muligt underrettes om eventuelle ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter stk. 3.

§ 28 a. ---

Stk. 2. Ansøgningen om godkendelse efter stk. 1 skal indsendes til tilsynsmyndigheden inden for en af tilsynsmyndigheden nærmere fastsat frist og skal som minimum indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter, en udførlig beskrivelse af ledelses-systemet efter § 19, den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til § 21, stk. 1, nr. 2, og en beskrivelse af operatørens foranstaltninger på baggrund af disse resultater og bemærkninger, en udførlig beskrivelse af eventuelle ændringer af den interne beredskabsplan, jf. § 45, og en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

30. I § 23, *stk. 7, 1. pkt.*, ændres »anlæg, tilsluttet infrastruktur« til: »anlæg med eventuel tilsluttet infrastruktur, jf. stk. 1,«.

31. § 23, *stk. 9*, affattes således:

»*Stk. 9.* Operatøren og ejeren skal gennemføre de foranstaltninger til reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.«

32. I § 27, *stk. 3*, ændres »projekteringsfasen, således« til: »henholdsvis designfasen og på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt i den foreslåede tidsplan for flytningen til,«.

33. I § 27, *stk. 4*, ændres »om eventuelle ændringer i designet, som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter stk. 3« til: »om væsentlige ændringer af henholdsvis designet og den foreslåede tidsplan for flytningen, der får betydning for design- eller flytningsanmeldelsen efter stk. 1 og 2«.

34. I § 28 a, *stk. 2*, ændres »bemærkninger,« til: »bemærkninger og«, og », jf. § 45, og en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip« til: »efter § 45 som følge af særlige forhold ved brønden eller placeringen af denne«.

Stk. 3-4. ---

§ 29. Henholdsvis operatøren og ejeren skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, en rørledning eller et anlægs eller rørlednings operationelle forhold, der har betydning for risikoen for større ulykker.

Stk. 2. ---

§ 29 a. ---

Stk. 2. Henholdsvis operatøren og ejeren, som skal deltage i kombineret drift, skal i fællesskab udarbejde ansøgningen om tilladelse efter stk. 1.

Stk. 3. Henholdsvis operatøren og ejeren skal sikre, at de foranstaltninger, der danner grundlag for tilladelsen, gennemføres.

§ 30. Inden en flytning af et anlæg fra en position til én anden påbegyndes, skal anlæggets henholdsvis operatør og ejer informere tilsynsmyndigheden om den nye position, medmindre der i den forbindelse skal indhentes en tilladelse efter § 29.

§ 31. Forinden et fast anlæg eller en rørledning demonteres, skal henholdsvis operatøren og ejeren sikre, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes. Ansøgningen om tilladelse skal ledsages af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 3.

§ 32 a. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om,

1) i hvilke tilfælde der skal indsendes en anmeldelse efter § 27, stk. 1, nr. 2,

2) i hvilke tilfælde der skal søges om godkendelse efter § 28 a og tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, og i hvilke tilfælde der kan søges om forhåndstilsagn efter § 32,

3) indhold af anmeldelsen, jf. nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn, jf. nr. 2,

4) frister for indsendelse af anmeldelsen, jf. nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn, jf. nr. 2,

5) frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger efter § 27, stk. 3,

6) indhold af rapporter efter § 28 a, stk. 3, og intervaller for fremsendelse af rapporter til tilsynsmyndigheden og

35. I § 29, stk. 1, indsættes efter »anlæg,«: »tilsluttet infrastruktur,«.

36. I § 29 a, stk. 2, ændres »Henholdsvis operatøren og ejeren« til: »De operatører og ejere«.

37. I § 29 a, stk. 3, ændres »Henholdsvis operatøren og ejeren« til: »Operatørerne og ejerne efter stk. 2«.

38. § 30 affattes således:

»§ 30. Inden en flytning af et anlæg fra en position til en anden påbegyndes, skal anlæggets henholdsvis operatør og ejer skriftligt underrette tilsynsmyndigheden om den nye position, medmindre der i den forbindelse skal indsendes en flytningsanmeldelse efter § 27, stk. 2, eller indhentes en tilladelse efter §§ 28 eller 29.«

39. I § 31, 1. pkt., indsættes efter »anlæg«: »med eventuel tilsluttet infrastruktur«.

40. § 32 a affattes således:

»§ 32 a. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljø- og fødevarerministeren fastsætte nærmere regler om,

1) i hvilke tilfælde der skal indsendes en anmeldelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, søges om godkendelse efter § 28 a, tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, forhåndstilsagn efter § 32, og i hvilke tilfælde der skal ske underretning efter §§ 28 b og 30,

2) indhold af anmeldelse efter § 27, stk. 1 og 2, ansøgning om godkendelse efter § 28 a, tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, forhåndstilsagn efter § 32 og underretning efter § 27, stk. 4, og §§ 28 b og 30,

3) frister for indsendelse af anmeldelse efter § 27, stk. 1 og 2, ansøgning om godkendelse efter § 28 a, tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, forhåndstilsagn efter § 32, underretning efter § 27, stk. 4, og §§ 28 b og 30, og frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger efter § 27, stk. 3 og 4, og

7) indhold og tidspunktet for underretningen af tilsynsmyndigheden efter § 27, stk. 4, og § 28 a, stk. 2.

§ 32 c. *Stk. 1-4.* ---

Kapitel 4

Konstruktion, indretning, udstyr, drift og demontering

§ 33. Ved projektering af et nyt fast anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en ny rørledning eller ved ændringer af et fast eller et mobilt anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning skal henholdsvis operatøren og ejeren sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er forbundet med anlæggets, den tilsluttede infrastrukturens eller rørledningens design, konstruktion, indretning og udstyr, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Der skal ved projekteringen af et nyt fast anlæg eller en ny rørledning tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlæggets eller rørledningens kapacitet og funktion.

§ 34. ---

Stk. 2. Henholdsvis operatøren og ejeren skal løbende sikre forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3-4. ---

§ 38. Ved design af et nyt permanent bemandedt, fast produktionsanlæg, jf. § 33, stk. 1, og § 42, stk. 1, skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurderingen af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i hvert af disse områder. Hovedområderne skal fysisk adskilles fra hinanden på en sådan måde, at eskalering af en hændelse i ét hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde.

4) indhold af rapporter efter § 28 a, stk. 3, og intervaller for fremsendelse af rapporter til tilsynsmyndigheden.«

41. I § 32 c indsættes som *stk. 5 og 6*:

»*Stk. 5.* I tilfælde af tilbagekaldelse af en godkendelse, tilladelse eller et forhåndstilsagn efter stk. 1 eller 3, som er givet til en operatør, skal rettighedshaveren træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser fortsat er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Det samme gælder for en operatør i tilfælde af tilbagekaldelse af en godkendelse, tilladelse eller et forhåndstilsagn efter stk. 1 eller 3, som er givet til en ejer, der fungerer som operatørens entreprenør.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 5.«

42. I overskriften til *kapitel 4* ændres »Konstruktion« til: »Design, konstruktion«.

43. § 33 affattes således:

»§ 33. I forbindelse med etablering af et nyt fast anlæg med tilsluttet infrastruktur eller en ny rørledning eller ved ændringer af et eksisterende fast eller et mobilt anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning skal henholdsvis operatøren og ejeren sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er forbundet med anlæggets, den tilsluttede infrastrukturens eller rørledningens design, konstruktion, indretning og udstyr, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Der skal ved design af et nyt fast anlæg med tilsluttet infrastruktur eller en ny rørledning tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlægget eller dets tilsluttede infrastrukturens eller rørledningens kapacitet og funktion.«

44. I § 34, *stk. 2*, og § 37 indsættes efter »sundhedsniveauet«: »samt niveauet for forebyggelse af større miljøhændelser«.

45. I § 38, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »produktionsanlæg«: »med tilsluttet infrastruktur«.

Stk. 2. Anlæg skal med hensyn til brand- og eksplosionsfare inddeles i områder efter faregraden. Anlægget skal indrettes og anvendes i overensstemmelse med den foretagne områdeinddeling.

Stk. 3. I forbindelse med arbejde og ophold på anlæg skal de tilhørende indkvarteringsforhold være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og skal være indrettet således, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution, med henblik på at de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuldt forsvarlig vis.

§ 40. Et anlæg eller en rørledning skal være forsynet med udstyr, som er nødvendigt for opfyldelse af anlæggets formål. Udstyret skal være placeret, indrettet og kunne anvendes således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici efter identifikation og vurdering er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Udstyret på anlæg skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med områdeinddelingen, jf. § 38, stk. 2.

§ 41. Løbende vedligeholdelse af anlæg og rørledninger skal ske således, at anlægget, rørledningen og det nødvendige udstyr hertil, jf. § 40, stk. 1, opfylder sikkerheds- og sundhedsmæssige krav fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.

§ 42. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, skal følges i forbindelse med anlægs, brøndes og rørledningers konstruktion, indretning og udstyr.

Stk. 2. Normer og standarder efter stk. 1 kan dog fraviges i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt for at opnå et højere sikkerheds- og sundhedsniveau, eller som følge af den tekniske udvikling. Det forudsættes ved fravigelsen, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 43. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om anlægs, tilsluttet infrastrukturs, brøndes og rørledningers design, konstruktion, indretning og udstyr, jf. §§ 38-42

46. § 38, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Anlæg med tilsluttet infrastruktur, der ikke er omfattet af stk. 1, skal med hensyn til brand- og eksplosionsfare inddeles i områder efter faregraden.

Stk. 3. Anlæg med tilsluttet infrastruktur skal indrettes og anvendes i overensstemmelse med den foretagne områdeinddeling efter stk. 1 eller 2.

Stk. 4. I forbindelse med arbejde og ophold på anlæg skal de tilhørende indkvarteringsforhold være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og være indrettet således, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution, med henblik på at de kan varetage deres arbejdsopgaver på en sådan måde, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.«

47. §§ 40-42 affattes således:

»**§ 40.** Et anlæg med tilsluttet infrastruktur eller en rørledning skal være forsynet med udstyr, som er nødvendigt for opfyldelse af formålet med anlægget og den tilsluttede infrastruktur. Udstyret skal være placeret, indrettet og kunne anvendes således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser efter identifikation og vurdering er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Udstyret på anlæg skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med områdeinddelingen, jf. § 38, stk. 1 og 2.

§ 41. Løbende vedligeholdelse af anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger skal ske således, at anlægget, den tilsluttede infrastruktur, rørledningen og det nødvendige udstyr hertil, jf. § 40, stk. 1, opfylder krav fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

§ 42. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning og betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, skal følges i forbindelse med anlægs, tilsluttet infrastrukturs, rørledningers og brøndes konstruktion, indretning og udstyr.

Stk. 2. Normer og standarder efter stk. 1 kan dog fraviges i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt for at opnå et højere sikkerheds- og sundhedsniveau eller et højere niveau for forebyggelse af større miljøhændelser, eller som følge af den tekniske udvikling. Ved fravigelsen skal de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.«

§ 43 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. ---

§ 44. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at internationale vedtagelser inden for lovens område og forskrifter fastsat af anerkendte klassifikationselskaber m.v. skal være gældende, uanset om de foreligger på dansk.

§ 45. Henholdsvis operatøren og ejeren skal udarbejde en intern beredskabsplan for imødegåelse af konsekvenser af ulykker og faresituationer på et anlæg og tilsluttet infrastruktur. Planen udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, jf. § 45 b, og under hensyntagen til den vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er gennemført i henhold til §§ 33-36, og som indgår i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23.

Stk. 2-6. ---

§ 45 b. Beskæftigelsesministeren skal efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister og i samarbejde med henholdsvis operatøren og ejeren udarbejde en ekstern beredskabsplan, der dækker alle offshore olie- og gasaktiviteter, for så vidt angår evakuering og redning af personer.

Stk. 2-3. ---

§ 46. ---

Stk. 2. De ansatte eller repræsentanter for disse skal inddrages i planlægning af arbejdets udførelse, planlægning af indretning af arbejdspladser og planlægning af ændringer af anlægget, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Stk. 3. ---

§ 50. ---

48. I § 43 a, stk. 1, ændres »anlæg, indretninger, produkter m.v.« til: »anlægs, tilsluttet infrastrukturs, brøndes og rørlednings design, konstruktion, indretning og udstyr«.

49. § 44 affattes således:

»§ 44. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, tilsluttet infrastruktur, rørledninger, brønde samt udstyr i forbindelse hermed, skal være gældende, uanset om de foreligger på dansk.«

50. I § 45, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 45 b« til: »§ 45 a«.

51. I § 45 b, stk. 1, ændres »henholdsvis operatøren og ejeren« til: »de relevante operatører og ejere«, og », for så vidt angår evakuering og redning af personer« ændres til: »omfattet af denne lov og regler udstedt i medfør af loven«.

52. I § 45 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Tilsynsmyndigheden skal sikre, at der i løbet af indsatsen efter den eksterne beredskabsplan indsamles de nødvendige oplysninger, så der efterfølgende kan foretages en grundig undersøgelse af større ulykker mv. af Havarikommisionen, jf. § 60.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

53. I § 46, stk. 2, ændres »forhold« til: »risici«.

54. I § 50, stk. 2, ændres »den kompetence« til: »de kompetencer«, og »sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt« ændres til: »på en sådan måde, at de sikkerheds- og

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sikre, at de ansatte er tilstrækkeligt instruerede, og at de besidder den kompetence, der sikrer, at deres arbejdsfunktioner på anlægget kan varetages sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder at der foreligger dokumentation for denne kompetence.

Stk. 3-4. ---

§ 52. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om operatørens, ejerens, arbejdsgiverens, lægers og tandlægers pligt til registrering og anmeldelse af ulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til tilsynsmyndigheden og om henholdsvis operatørens og ejerens anmeldelse af større ulykker til Havarikommissionen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse til Europa-Kommissionen af oplysninger om større ulykker.

§ 54. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning for arbejdets udførelse, skal følges.

Stk. 2. Normer og standarder efter stk. 1 kan dog fraviges i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt for at opnå et højere sikkerheds- og sundhedsniveau, eller som følge af den tekniske udvikling. Det forudsættes ved fravigelsen, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 55. *Stk. 1-4.* ---

Demontering af faste anlæg

§ 56. Demontering af et fast anlæg eller en rørledning skal planlægges og udføres på en måde, så de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved arbejdet identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 57. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om demontering af faste anlæg eller en rørledning.

§ 60. ---

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte kan beskæftigelsesministeren pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

Stk. 3-5. ---

§ 65. ---

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betaling af myndighedernes udgifter i henhold til stk. 1.

sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt«.

55. I § 52, *stk. 1*, indsættes efter »betydning«: »og af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser«.

56. I § 52, *stk. 2*, indsættes efter »ulykker«: », oplysninger om anlæg mv., ændring i lovgivningen vedrørende forebyggelse af større ulykker, samt andre forhold af betydning for risici for større ulykker«.

57. I § 54, *stk. 1*, ændres »sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning for« til: »betydning for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med«.

58. I § 54, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »sundhedsniveau«: »og et højere niveau for forebyggelse af større miljøhændelser«.

59. I overskriften før § 56 indsættes efter »Demontering af faste anlæg«: » mv.«.

60. I §§ 56 og 57 indsættes efter »anlæg«: », tilsluttet infrastruktur«.

61. I § 60, *stk. 2*, indsættes efter »interesse«: »eller interesse for forebyggelse af større miljøhændelser«.

62. I § 65 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Henholdsvis operatøren og ejeren skal stille transport til rådighed for tilsynsmyndigheden eller private, jf. §

§ 70. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den ret-tighedshaver, operatør, ejer, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder og anlægschef, der ikke sørger for at

1) identificere og vurdere risici efter § 5, stk. 1, § 8, stk. 3 og 5, § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, 1. pkt., § 33, § 34, stk. 1, eller §§ 35, 36 eller 53,

2) føre tilsyn efter § 6, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 2, eller § 11, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., eller

3) give instruktion eller oplæring efter § 7, 1. pkt., § 9, 1. pkt., eller § 10, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

1) overtræder § 5, stk. 2, § 8, stk. 1, 2 og 4, § 10, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 12, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 13, stk. 1 og 2, § 16 og § 16 a, § 18, stk. 1-6, § 19 og § 19 a, § 21, stk. 1 og 3-5, §§ 23 og 27-31, § 34, stk. 3 og 4, § 45, stk. 1-5, § 46, stk. 1 og 3, § 48 a, § 50, stk. 1, eller § 52 a eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,

2) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 1-3, eller leder eller fører tilsyn med sådant arbejde eller

3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 6, eller påbud eller forbud efter § 64.

Stk. 4-9. ---

§ 71. Der kan pålægges den enkelte arbejdsgiver bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom, jf. dog stk. 3, hvis arbejdsgiveren

1) ikke sørger for at identificere og vurdere risici efter § 10, stk. 1, eller § 35,

2) ikke sørger for at føre tilsyn efter § 10, stk. 2,

61, stk. 4, til eller fra et anlæg eller fartøj, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter, inklusive overførsel af udstyr, inden for en rimelig frist, samt kost og logi og andre fornødenheder ved besøg på anlæggene.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

63. § 65, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om pligterne i *stk. 1* og *2*.«

64. I § 70, *stk. 1*, ændres »sørger for« til: »sikrer«,

65. I § 70, *stk. 1, nr. 1*, ændres »identificere og vurdere risici« til: »risici identificeres og vurderes«, i § 70, *stk. 1, nr. 2*, ændres »føre« til: »der føres«, og i § 70, *stk. 1, nr. 3*, ændres »give« til: »der gives.«

66. 66. I § 70 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den, der

1) undlader efter anmodning at give oplysninger efter § 62, *stk. 1*, eller

2) ikke yder fornøden bistand efter § 62, *stk. 2*.«

Stk. 2-9 bliver herefter *stk. 3-10*.

67. 67. I § 70, *stk. 3, nr. 1*, der bliver *stk. 4, nr. 1*, indsættes efter »§ 18, *stk. 1-6*,«: »§ 18 a, *stk. 2*,«.

68. 68. I § 71, *stk. 1, nr. 1*, ændres »sørger for at identificere og vurdere risici« til: »sikrer, at risici identificeres og vurderes«.

69. I § 71, *stk. 1, nr. 2*, ændres »sørger for at føre« til: »sikrer, at der føres«.

3) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 1, eller

4) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 6, eller § 64.

Stk. 2-3. ---

§ 73. ---

70. I § 73 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ved pålæggelse af strafansvar efter stk. 1 i forbindelse med overtrædelse af § 18 a anses skibsføreren og styrmanden altid for at være knyttet til rederen. Er der udstedt overensstemmelsesdokument i henhold til koden om sikker skibsdrift til en anden organisation eller person, anses skibsføreren og styrmanden tillige for at være knyttet til den, som dokumentet er udstedt til. Er fartøjet omfattet af definitionen på et anlæg, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, anses skibsføreren og styrmanden altid for at være tilknyttet dette anlægs ejer, jf. § 3, stk. 1, nr. 6.«

§ 2

I lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005, som ændret ved § 2 i lov nr. 548 af 6. juni 2007, § 3 i lov nr. 1400 af 27. december 2008 og § 6 i lov nr. 427 af 18. maj 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 4 g indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for anlæg omfattet af offshoresikkerhedsloven.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af offshoresikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 1. juli 2015, som ændret ved § 40 i lov nr. 426 af 18. maj 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.